

ZPRAVODAJ

1/2013 Místní akční skupiny Posázaví

EDITORIAL

Jaro fuká na dveře a s ním volá o pomoc i řeka Sázava. Její tradiční úklid se uskuteční od 12. do 14. dubna. Přidat se může každý. Jak na to, napoví článek na první straně. V plném proudu je aktualizace strategie rozvoje regionu Posázaví na období 2014–2020. Článek mimo jiné napoví, co se stalo s lístečky z ankety, kterou jsme uspořádali právě před rokem.

MAS Posázaví rozdávala další peníze ze Strategického plánu Leader. Chcete vědět, které projekty uspěly? Dozvíte se o nich na následujících stránkách. Stejně jako o stavbách, které se s pomocí evropských peněz už podařilo v Posázaví dokončit v uplynulém období. Přečtěte si, co nového se v posledních měsících událo v regionu. Například o tom, že vzniká nová MAS Blaník, a že MAS Posázaví rozšiřuje území své působnosti. Zajímáte se o rozvoj turistiky v Posázaví? Přijměte naše pozvání na Fórum cestovního ruchu, které se uskuteční 26. března v Hotelu Všetice. Benešovský Pivovar Ferdinand a.s. se otevírá veřejnosti. V areálu má novou naučnou stezku o výrobě „skutečného“ piva i atrakce pro děti.

Dozvíte se i o dění v jednotlivých mikroregionech. Například o tom, že Ostrov a Kladruby mají nové obecní symboly, že ve Voticích opravili městskou knihovnu a v Bystřici postavili nové hřiště. Svazek obcí CHOPOS zahájil stavbu rozhledny Špulka s naučnou stezkou na vrchu Březák. Nahlédneme do Rodinného centra v Choceradech a prozradíme zajímavosti ze vzájemných návštěv zástupců mikroregionů Blaník, Želivka a Český smaragd.

Přečtěte si, proč dal Tomáš Fassati umění přednost před přírodovědou, i o tom, jak vztah k přírodě ovlivnil život Mirky Strakaté. Do pestrobarevného království fantazie nás pozvala Dagmar Hulmáková.

Zajeli jsme také na návštěvu do Křečovic – „vesničky střediskové“. Zajímali jsme se o to, jak v Čerčanech objevují kouzlo sousedských setkání. Chcete vědět, co nového připravil pro nadcházející vodáckou sezónu týnecký Bisport nebo jaké překvapení chystají na Kopništi dobrovolní hasiči? Určitě si nenechte ujít článek o sázavských ochotnících.

Řeka Sázava se bude uklízet od 12. do 14. dubna

se na něj netěšil. Těší se i řeka Sázava. Na sluneční paprsky, které prohřejí chladnou vodu a probudí keře, stromy i trávu na jejích březích. Těší se na rybáře, ty „tiché blázny“, kteří u ní vydrží hodiny sedět v očekávání skvělého úlovku. Těší se na turisty, kteří se vydají na vyšlapané cestičky v jejím okolí. Těší se i na písň a křik vodáků. Ale zároveň volá: Ahoj všichni, přijďte mi pomoci s jarním úklidem, sama to nezvládnou!

Rok utekl stejně rychle jako voda v korytě Sázavy. A blíží se duben, měsíc tradičního úklidu její hladiny a břehů. Letos se bude uklízet už poosmé. Ale mnohým není třeba napovídat. Prakticky už od začátku roku se řada nedočkavých dobrovolníků vyptává, kdy to vypukne. Tak tedy pro ty, kteří to ještě nevědí – označte si viditelně v kalendáři datum 12. až 14. dubna. Už se na vás všechny moc těšíme!

Úklidu řeky Sázavy se můžete zúčastnit osobně nebo poskytnutím materiálního či finančního daru. Stačí se přihlásit na e-mail info@posazavi.com nebo na telefon 723 881 081. Číslo sbírkového účtu společnosti Posázaví o.p.s. pro zaslání příspěvku je 1249-326666339/0800.

Pamatujte na rozhlasový spot, kterým k úklidu Sázavy zvala loni a předloni patronka projektu zpěvačka Aneta Langerová se svými synovci? Jejich slogan „Sázava nám za to stojí – bude čistá jako loni“ se líbil i porotě soutěže Žihadlo 2012, v níž obecně prospěšná organizace Neziskovky.cz hledá nejlepší veřejně prospěšnou reklamu. Spot Čisté řeky Sázavy si odnesl prvenství v rozhlasové kategorii. Vítězství je o to cennější, že obstál v konkurenci velkých celoplošných kampaní, a to díky hlasům odborné veřejnosti. Porota přitom hodnotila rekordních

Rtuť teploměru tomu sice ještě moc nenapovídá, ale už to visí ve vzduchu. Za pár týdnů je tu jaro. Kdo by

74 kampaní 42 organizací, což je vůbec nejvyšší počet v šestileté historii soutěže.

Pod taktovkou společnosti Posázaví o.p.s. se už tradičně bude uklízet mezi Kácovem a Pikovicemi. Osvědčilo se rozdělení řeky na pět samostatných úseků. Každý z nich má svůj zásobovací tým, který se postará o zázemí dobrovolníků. Zajistí pro ně ochranné pomůcky, lodě, pytle, jídlo, pití i ubytování.

„Těší nás, že se pro řadu dobrovolníků účast na úklidu řeky Sázavy stala už pravidlem. Každoročně odvedou obrovský kus práce. Poděkovat ale musíme všem dalším partnerům, kteří se do projektu zapojují, třeba poskytnutím jídla, střechy nad hlavou, lodí či ochranných pomůcek pro dobrovolníky nebo finančních příspěvků,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Pro ty, kteří projekt Čistá řeka Sázava neznají, přinášíme malou rekapitulaci. První ročník projektu se uskutečnil v roce 2006 v režii svazku

obcí Malé Posázaví, který na to dostal evropskou dotaci. Od roku 2007 úklid organizuje společnost Posázaví o.p.s. V prvních ročních se řeka uklízela mezi městem Sázava a Pikovicemi, později se k akci přidali další organizátoři. V současnosti se uklízí napříč dvěma kraji, Středočeským a Vysočinou. Uklízet se letos bude opět už od Havlíčkovy Brodu, a to v režii dobrovolné organizátorky Marty Hupkové a společnosti Královská stezka o.p.s. a společnosti Lípa pro venkov o.s. ♦

jt

SPOLUFINANCOVÁNO EVROPSKOU UNÍ EVROPSKÝM ZEMĚDĚLSKÝM FOND
PRO ROZVOJ VENKOVA: EVROPA INVESTUJE DO VENKOVSKÝCH OBLASTÍ

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Aktualizace strategie rozvoje regionu Posázaví je v plném proudu

Aktualizace strategie rozvoje regionu Posázaví na období 2014–2020 je v plném proudu. Odstartovala ji před rokem „lístečková“ anketa. Je-

jím prostřednictvím mohl kdokoli vyjádřit své připomínky i náměty ke zlepšení života v regionu. Stačilo napsat na proužek papíru svůj námet a vhodit ho do některé ze 121 hlasovacích krabic umístěných na veřejně přístupných místech v 67 obcích a městech Posázaví, například ve školách,

knihovnách, obecních úřadech nebo obchodech. Sešlo se v nich na 2 700 přání a námětů. Příležitost vyjádřit se využili podnikatelé, děti, mládež, dospělí, obce, města, neziskové organizace a spolky. Někdo si přál v obci spolkový dům, koupaliště, knihovnu, zimní stadion, jiný volal po větší nabídce kroužků pro děti, někdo poukázal na nedostatek kulturního a sportovního využití, další kritizoval neukázněné majitele psů nebo špatné mezilidské vztahy.

Nápady, náměty a přání obyvatel jsme seřadili do 20 témat, ke kterým od října do prosince 2012 proběhla veřejná komunitní plánování. Kromě nich se při diskusích o dalším rozvoji sešly jednotlivé mikroregiony i města v Posázaví. Účast byla různá, vždy se ale našli lidé, kterým osud regionu není lhostejný.

A co se bude dít dál? Výsledky regionálních a oborových setkání se musí vyhodnotit a pak je projednat Programový výbor MAS Posázaví.

Vzniknou z nich podklady pro jednání celoregionální konference, která se uskuteční 11. června 2013. Na základě jejích výsledků pak bude vypracován finální návrh Integrované strategie regionu Posázaví, který musí opět schválit Programový výbor. Návrh strategie bude také veřejně prezentován a během podzimu 2013 ho projednají zastupitelstva obcí regionu.

První strategie rozvoje regionu Posázaví vznikla z podnětu místní akční skupiny na roky 2004–2007. Dokument pak byl aktualizován v rámci přípravy na nové programové období Evropské unie 2007–2013. Vizí strategie je zlepšení kvality života v regionu Posázaví. Zaměřuje se na zachování a zhodnocení přírodního a architektonického dědictví regionu, na zvýšení přitažlivosti regionu, na zapojení jeho obyvatel do veřejného života, na podporu rozvoje infrastruktury a na podporu aktivit dětí a mládeže. K jejímu naplnění výrazně pomáhá program Leader, který administruje MAS Posázaví a díky němuž „přitekly“ do regionu desítky milionů korun. Pomohly mimo jiné postavit nová dětská hřiště, opravit kapličky a hasičské zbrojnice, vybudovat vesnická muzea, otevřít naučné stezky. ♦

Na slovíčko s účastníky strategického plánování

Účastníkům komunitního plánování jsme položili tři otázky:

Proč se účastním práce směřující k rozvoji regionu?

Proč si myslím, že to má cenu?

V jaké oblasti práce MAS se zapojujím?

A tady jsou odpovědi některých z nich.

Petr Šibrava, starosta města Sázava: „Moc mi záleží na tom, jak se tento region bude rozvíjet, a myslím si, že je spousta společných témat, na kterých bychom se měli nejen sjednotit, ale i dohodnout v rámci všech členů místní akční skupiny. Společná příprava strategie má rozhodně cenu a rád se na ní podílím. Kromě globálních témat, jako je absence spolkové činnosti nebo rozvojové programy v oblasti vzdělávání a životního prostředí, jsou pro mě z hlediska našeho území jednoznačně nejdůležitější protipovodňová opatření. Chybí totiž společný postup správce toku, okolních obcí a orgánů ochrany životního prostředí. Existují tady minimálně tři různé subjekty, které by se měly dohodnout a vytvořit ucelený systém ochrany na celé řece Sázavě.“

Víktor Liška, starosta obce Ratměřice – Vesnice roku 2010 a vicemistra soutěže Evropská cena obnovy vesnice 2012: „Proč se účastním práce směřující k rozvoji regionu? Protože v něm žiju, pracuju, vedu obec, která se tady nachází, takže chci jak pro sebe, tak pro obec mít dobré podmínky pro rozvoj v dalších letech. Spolupracovat se podle mých dosavadních zkušeností vyplatí. V materiálu, který jsme poskytli komisi, která nás hodnotila v evropské soutěži obnovy vesnice, jsme napsali, že jsme malá obec, ale byli bychom ještě

menší, kdybychom nebyli součástí regionálních sítí a svazků. Ctíme to a budeme to ctít i nadále. Osobně jsem se zúčastnil komunitních plánování na téma veřejných prostranství, školství a cestovního ruchu. Možná mě unikla další témata, která by mě zajímala, například sociální služby a mimoškolní vzdělávání, ale všechno se nedá zvládnout.“

Alois Maceška, majitel zámku Votice: „Všichni bychom se měli angažovat pro své okolí, protože nežijeme sami pro sebe. Kdyby to nemělo cenu, tak tady nebudu ztrácet čas. Zajímá mě údržba a rozvoj památek, nejsem ale úzce zaměřený, pokud člověk může být něčím užitečný, tak by tam měl být.“

Jaromír Biolek, majitel firmy Bisport s.r.o.: „Rozvoj regionu má smysl, žijeme tady pospolu, a pokud se nebudeme dál rozvíjet, tak se budeme pořád plácet na jednom místě. Určitě má cenu se do toho zapojit. Mluvíme o informovanosti, ale myslím si, že spousta obyvatel regionu pořád řeší základní věci, tedy co sami potřebují. Nechci říct, že by kanalizace a silnice nebyly důležité, je to určitě základ, ale náš pohled musí vést dál než jen k tomu, co potřebuji já sám. A jakým tématům dávám přednost? V přirozenosti toho, co dělám, je to určitě cestovní ruch, ale zajímá mě celkový rozvoj regionu.“

Miloslav Půta, starosta obce Postupice: „Zajímá mě, co se tady bude dít do budoucna, chci vědět, co se tady dá budovat na základě

strategie. Nejde jenom o obec, jsme součástí celku, ať chceme, nebo ne. Každá obec proto musí mít jasno v tom, kudy se bude ubírat její rozvoj, na co se zaměří. Moje zkušenost říká, že důležité jsou místní komunikace a veřejné osvětlení, aby tady lidi měli zázemí, služby, základní životní potřeby. A pokud mám dávat peníze ještě někam jinam, měl bych vědět kam. Pro mne je docela důležité si s někým srovnat myšlenky, každý má trochu jiné potřeby, proto je komunitní setkání pro mě důležité. Většinu z nás trápí podobné věci, někdo je přitom už elegantně vyřešil a já se s tím trápím. Musím přiznat, že se nerad pouštím do neprošlapaných cest. Stěžejní jsou pro mne zásadní věci, se kterými se lidi denně setkávají, tedy úroveň života v regionu, od údržby cest po svícení. Ale je taky nutné, aby tady byla pohoda, aby měli lidi kam vyjít, třeba do přírody, všechno sou-

visí se vším. Jde o celkový výraz obce a jejího okolí a návaznosti na okolní města. Abychom se jako sousedi spolu dokázali bavit a společně něco vymýšlet.“ ♦

MAS Posázaví rozdala poslední dotace z LEADERu na období 2007–2013

Poslední dotace ze Strategického plánu Leader na období 2007–2013 znají své adresáty. MAS Posázaví rozdělila mezi žadatele v desáté výzvě 18,1 milionu korun. Další výzvu k předkládání žádostí už v tomto období vypisovat nebude.

„Jednalo se o 10. a zároveň poslední výzvu k předkládání žádostí o dotaci ze SPL pro období 2007–2013, zájem byl proto velký. Nebylo snadné rozhodnout, kde udělat ‚tlustou čáru‘, tedy hranici mezi podpořenými a nepodpořenými projekty,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. O dotace se ucházelo 28 projektů o celkových nákladech 69,4 milionu korun, z toho požadovaná dotace činila 37,6 milionu korun. Úspěšných bylo na-

konec 13 projektů. Jejich výběr ale nebyl vůbec jednoduchý. Kvalita předložených projektů totiž byla podle členů výběrové komise vysoká, a to díky bohatým zkušenostem žadatelů, které získali v uplynulých šesti letech.

Své „jisté“ měli prakticky jen žadatelé ve Fichi 1 „Aby se Vám tu líbilo“. Jejím cílem je zvýšit počet lůžek a také prodloužit dobu pobytu v regionu, nabídnout návštěvníkům odpočinek i aktivní pobyt. Snaží se také podpořit různorodost venkovské ekonomiky, vytvořit infrastrukturu a služby pro cestovní ruch. V této Fichi bylo k rozdělení 4,7 milionu korun. Dva podnikatelé předložili projekty s požadovanou dotací v celkové výši necelých 1,3 milionu korun. Zbýlých 3,5 milionu korun proto bylo převedeno do jiné Fiche.

Velký přetlak byl naopak ve Fichi 3 „Aby se nám tu líbilo“, v níž se mohli zájemci ucházet o dotace na rozvoj prostorů pro spolkovou činnost, přípravu zázemí pro občanské aktivity a vzdělávání, zatraktivnění veřejných prostranství návsi a náměstí nebo zlepšení vzhledu obcí. V této Fichi žadatelé předložili 11 žádostí, uspěly jen tři z nich.

Komisařům při výběru pomohly i cesty po projektech. Podobnou zkušenost udělali už loni a podle jejich mínění se osvědčila. „Ježdění po projektech má cenu, protože jejich reálná představa se někdy od té papírové liší. Návštěva místa, kde se má záměr realizovat, mi proto výrazně pomohla,“ řekl člen komise Libor Zeman. Podobného názoru je i členka komise Lucie Krubnerová: „Když člověk čte papírovou žádost, tak si udělá nějakou představu, ale ta se může od skutečnosti hodně lišit. Když objíždíme projekty, vyvstanou tam souvislosti a úplně jiný kontext. Takže si myslím, že tyto cesty jsou přínosem nejen pro členy komise, ale i pro samotné projekty, protože ne všichni žadatelé dokážou v písemném vyjádření obsáhnout úplně všechno.“ Osobní zkušenost dává Lucie Krubnerová přednost i z toho důvodu,

že ne každý žadatel je zdatný prezentátor a při obhajobě mu pak určených pět minut nemusí stačit na to, aby projekt srozumitelně popsal. „Naopak papír snese všechno a jsou někteří, kteří umí dobře napsat projekt a trochu ho i přikrášlit,“ dodala Lucie Krubnerová.

Další možností, kde se výběrová komise může s projekty podrobněji seznámit, jsou jejich veřejné obhajoby. Žadatelé letos nic neponechali náhodě a na pomoc si mnohdy přizvali další aktéry. Své záměry pak prezentovali například pomocí hraných scének, filmových projekcí či vystoupení dětí.

Co na to komisaři? „Rozhodování bylo těžší než loni, protože kvalita projektů rok od roku stoupá. Myslím si, že to můžu při svém třetím funkčním období jako člen výběrové komise potvrdit,“ řekl Petr Šibrava. Podobného názoru byl i další člen výběrové komise Jan Šíma: „Je opravdu vidět, že žadatelé promýšlejí projekty do detailů. Hledají možnosti uplatnění skrz všechny možné aktivity. Překvapilo mě u některých projektů velmi silné zapojení různých zájmových skupin, hodně silná občanská angažovanost a přesah projektů do budoucna.“

S pomocí Strategického plánu Leader vznikají v Posázaví nová hřiště, opravují se kapličky a hasičské zbrojnice, budují vesnická muzea, staví naučné stezky. MAS Posázaví v letech 2008–2012 rozdělila v devíti výzvách mezi projekty 72,8 milionu korun.

PROJEKTY PODPOŘENÉ V 10. VÝZVĚ

Rekonstrukce venkovní jízdrny Farmy Heroutice

Cílem je opravit tuto venkovní plochu tak, aby mohla celoročně sloužit ke sportovním a společenským aktivitám. Zároveň se rozšíří možnosti jejího využití – nově ji budou moci využívat i zdravotně postižení nebo příznivci agility, tedy sportu se psy.

Atraktivní ubytování v soukromí s nabídkou degustace vín v Benešově

Projekt podnikatele Richarda Kubína, který v Benešově provozuje vinotéku. S pomocí dotace chce vybudovat ubytování pro hosty vzdělávacích akcí i turisty. V objektu bude pořádát degustace vín pod vedením odborníků a prodávat kromě vína také vinařské potřeby a regionální potraviny.

Rozhledna Špulka s naučnou stezkou

Projekt svazku obcí CHOPOS, který bude novou, jedinečnou symbolikou mikroregionu. Umožní výhled do širokého okolí a atraktivní formou poskytne obyvatelům i návštěvníkům informace o celém mikroregionu.

Multifunkční dům Daměnice

Poskytne zázemí místním spolkům – od hasičů, rybářů, včelařů, chovatelů, myslivců až po ochotníky a další zájmová sdružení. Rozšíří možnosti aktivního trávení volného času po celý rok a současně zatraktivní veřejné prostranství a jeho využití.

Rekonstrukce a přístavba sportovního sálu DDM v Benešově

Projekt vyřeší nevyhovující technický stav

a vzhled víceúčelového sálu Domu dětí a mládeže. Jeho součástí je přístavba skladovacích prostor, což zvýší prostornost, bezpečnost i hygienu sálu.

Stavební úpravy knihovny v Neveklově

Cílem je zkvalitnit služby knihovny, která byla v Neveklově založena již roku 1887. Budou se v ní moci pořádat další kulturní akce komornějšího rozsahu, nabídne také veřejný internet.

První etapa zachrany Velké věže – dominanty hradu Zlenice

Výstupem projektu bude mimo jiné podrobná koncepce konzervace a statického zajištění Velké věže nebo restaurátorské zajištění dochovaných gotických omítek.

Obnova zahradních pavilonů v záměckém parku na Jemništi

Výsledkem projektu bude osazení oken a dveří zahradních pavilonů a dodělání komínů. Majitel souběžně na vlastní náklady opravuje fasádu objektů.

Rekonstrukce městského hřbitova U sv. Anny v Sázavě

Celá lokalita bude rozdělena na veřejný obslužný prostor před hřbitovem a komorní pietní prostor vlastního hřbitova.

Revitalizace márnice na kolumbárium v Jílovém u Prahy

Snahou je zachránit památkový objekt a zachovat jeho původní architekturu. Opravou márnice se rozšíří služby místního hřbitova, který je již zcela zaplněn a není možno zde vybudovat nové hroby.

Tricetiletá válka v Posázaví – virtuální muzeum a kniha

Hlavními výsledky projektu bude vytvoření elektronické databáze 525 mědirytin popisujících Tricetiletou válku, včetně jejich obrazového zpracování, publikovaná formou virtuálního muzea, DVD verze elektronické databáze a také kniha Bitva u Jankova.

Zóna aktivního odpočinku pro region Netročicko

Výstupem projektu bude zrekonstruované víceúčelové sportoviště pro všechny věkové kategorie splňující hygienické a bezpečnostní normy. Součástí areálu bude nová relaxační a odpočinková zóna.

Pojďme se všichni sejít na našem hřišti! – Čerčany

V rámci projektu vznikne několik zón – sportovní hřiště, hrací zóna s houpačkami, pískovištěm, tabulí čmáralkou, relaxační a odpočinková zóna pro seniory a EKO koutek s drobným domácím

zvířectvem (králíkárna s králíky a morčaty). Prostor bude možné využít i jako obecní shromáždění. ♦

jt

Galerie projektů

SK Bystřice – Sejdeme se na hřišti – centrum volnočasových aktivit v Bystřici

Podaná žádost: 26. 4. 2011

Realizace projektu: 22. 6. 2012 – 14. 9. 2012

Popis projektu:

Výsledkem projektu je rozšíření, modernizace a oživení stávající aktivní odpočinkové zóny (areálu městského stadionu) v Bystřici, která plně koresponduje s přáními a představami místní mládeže. Město Bystřice tak akceptovalo požadavky svých obyvatel ve věkové kategorii 11–19 let, proto na základě výsledků průzkumu ohledně chybějících aktivit ve městě vybudovalo centrum volnočasových aktivit. Mládež tak má motivaci pro to, aby se scházela na hřišti a trávila

zde svůj volný čas při společném sportování napříč generacemi. Areál se využívá pro sportovní a společenské aktivity a na jeho údržbě se podílí mládež ve spolupráci se ZŠ a místními spolky.

Financování projektu:

Výše dotace: 1 800 000 Kč

Spoluúčast žadatele: 1 371 069 Kč

Celkové náklady projektu: 3 171 069 Kč

Ing. Bohumír Krampera – Rekonstrukce špýcharu ve Vojkově

Podaná žádost: 28. 4. 2011

Realizace projektu: 27. 6. 2012 – 27. 9. 2012

Popis projektu:

Výsledkem projektu je zrekonstruovaná kulturní památka – špýchar ve Vojkově, který slouží jako místo pro prezentaci historického odkazu

regionu – je v něm expozice historie keramiky, porcelánu, kachlí a kachlových kamen, prostor pro degustaci vín a galerie. V nově opravených prostorách se budou pořádat přednášky, semináře, výstavy, tematické večery. Součástí projektu byla také oprava původního sklepení. Špýchar se stává dalším důležitým turistickým cílem a místem pro pořádání kulturních a vzdělávacích akcí. Aby mohl být celoročně využíván, vybudoval žadatel na vlastní náklady velká kachlová kamna, kterými celý prostor vytápí.

Financování projektu:

Výše dotace: 1 696 018 Kč

Spoluúčast žadatele: 191 016 Kč

Celkové náklady projektu: 1 887 034 Kč

Město Jílové u Prahy – Zóna aktivního odpočinku při ZŠ Jílové u Prahy

Podaná žádost: 22. 12. 2011

Realizace projektu: 12. 7. 2012 – 6. 11. 2012

Popis projektu:

Součástí projektu bylo vybudování skateového hřiště (dalšího prvku v areálu pro využívání volného času mládeže), plochy na pétanque (plochy pro trávení volného času mládeže a dospělých), přírodního fitness (možnosti pro aktivní pohyb dospělých), venkovních šachů a dámy (netypické vyžití v přírodě), bludiště, hmatové stezky a slunečních hodin (multifunkční aktivita pro všechny generace), lanovky Poletucha (herní prvek pro děti), mobiliáře (lavičky a informační panely) a oplocení.

Financování projektu:

Výše dotace: 1 390 829 Kč

Spoluúčast žadatele: 463 610 Kč

Celkové náklady projektu: 1 854 439 Kč

Město Jílové u Prahy – Školní arboretum a naučná stezka Stromy ve městě – aneb Život se stromy a mezi nimi

Podaná žádost: 22. 12. 2011

Realizace projektu: 15. 8. 2012 – 29. 10. 2012

Popis projektu:

Výstupem projektu je školní arboretum s popisky opatřenými dřevinami v areálu školy a naučná stezka s 18 zastaveními. Z toho je 11 zastavení

v areálu školy a sedm v ulicích města. Součástí projektu bylo vybudování zázemí tvořeného různými druhy posezení, přístřeškem, terasovitě sezení, ohniště a přírodní posilovna.

Financování projektu:

Výše dotace: 567 456 Kč

Spoluúčast žadatele: 196 207 Kč

Celkové náklady projektu: 763 663 Kč

Obec Struhařov – Dům pro občanská sdružení

Podaná žádost: 29. 4. 2011

Realizace projektu: 2. 4. 2012 – 4. 10. 2012

Popis projektu:

Zrekonstruovaný objekt občanské vybavenosti slouží většině obyvatel a vytvořil kvalitní podmínky pro spolkovou činnost. Výsledkem je aktivní zapojení rodičů s dětmi a seniorů do dění v obci i snazší pořádání již zažitých akcí (večerní tvořivé dílny, jarmarky, výstavy, výlety, vydávání místního tisku). Projekt také zvýšil akceschopnost hasičské jednotky. V nově vytvořených prostorech se pořádají večerní cvičení dospělých a seniorů i přednášky na různá témata. Společenský dům se stal multifunkčním živoucím centrem, které efektivně pojme většinu společenských, ale i zcela obyčejných potřeb života lidí ve správním území obce Struhařov.

Financování projektu:

Výše dotace: 1 800 000 Kč

Spoluúčast žadatele: 5 169 702 Kč

Celkové náklady projektu: 6 969 702 Kč

Obec Krhanice – Víceúčelové hřiště Krhanice pro aktivní odpočinek

Podaná žádost: 22. 12. 2011

Realizace projektu: 11. 7. 2012 – 10. 10. 2012

Popis projektu:

Výsledkem projektu jsou 4 plochy pro sportovní a rekreační využití, a to hřiště pro volejbal a badminton, multifunkční univerzální hřiště pro míčové sporty, hrací plocha pro stolní tenis se stolem pro venkovní použití a hrací plocha pro pétanque. Areál může aktivně využívat mládež, široká veřejnost, žáci základní školy, členové místních spolků v obci. Je také místem pro vytváření nových sportovních a stmelujících tradic v obci, např. ve formě různých společných

sportovních utkání za účasti rodin, dětí, mládeže a občanů.

Financování projektu:

Výše dotace:

1 800 000 Kč

Spoluúčast žadatele:

766 417 Kč

Celkové náklady projektu:

2 566 417 Kč

Území MAS Posázaví se rozšiřuje o další obce

Území MAS Posázaví se rozšiřuje o další obce. Přidává se k nám Petrov, Rabyně, Vysoký Újezd a Hradištko. Mezi partnery, členy MAS, se přidala obec Kamenný Přívoz a občanské sdružení Lidem blíž, které působí při Diagnostickém ústavu Tloskov. Jako fyzická osoba přistoupila do místní akční skupiny Lucie Onderčaninová, která v ní dosud zastupovala

týnecké Divadlo Netopýr – to naopak partnerství ukončilo.

„V roce 2014, kdy se od MAS Posázaví oddělí nově vznikající MAS Blaník, budeme působit na území 70 obcí. Pro tento region nyní připravujeme strategii jeho rozvoje v letech 2014 až 2020, která definuje směry aktivit. Z této strategie

budou následně vycházet podklady známé dnes jako Strategický plán Leader. Do konce letošního roku se Leader realizuje ještě na celém území, tedy včetně mikroregionů Blaník, Želivka, Český smaragd a Podblanickem, které jsou zakladateli nové MAS Blaník,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. ♦

Zakládá se nová MAS Blaník

V lednu se v Podblanickém ekocentru ČSOP Vlašim sešlo přibližně 40 zástupců různých cílových skupin, aby se domluvili na tom, jak založí novou místní akční skupinu. Po bohaté diskusi a zvážení možných variant se účastníci domluvili, že právní forma nové místní akční skupiny bude občanské sdružení (o.s.) a ponese název MAS Blaník.

„Je možné, že ke konci roku budeme toto roz-

hodnutí revidovat a změníme právní formu MAS, ale zatím nám občanské sdružení přišlo nejjednodušší a nejpružnější. Počítáme s tím, že se k nám stále další zájemci budou přidávat a stejně tak, že někteří třeba zváží své možnosti a naopak ze sdružení budou chtít odejít. Složitější právní formu, jako je například o.p.s. nebo nově ústav, zvážíme, až se situace okolo členů nějak více ustálí. Zatím se stále rozrůstáme,“ vysvětluje hlavní důvody volby právní formy

Renata Vondráková, která schůzku moderovala.

V regionu doposud působí Místní akční skupina Posázaví o.p.s. Odděluje se mikroregiony do ní budou patřit do konce roku 2013. MAS Blaník pak bude koordinovat realizaci strategie nového regionu, kterou vytvoří na roky 2014–2020. ♦

ru

MAS Posázaví jednala o spolupráci s polským partnerem E.O.Cenoma

Turistika i kulturní a historické dědictví by se mohly stát tématem spolupráce mezi MAS Posázaví a její polskou obdobou E.O.Cenoma. Česká strana může polským partnerům poradit v otázce vzniku a rozvoje infrastruktury v cestovním ruchu, zejména v oblasti vodní a sportovní turisti-

ky. Poláci nabídli své zkušenosti s využitím tradičních lidových řemesel a folklóru. Vymezení oblastí možné spolupráce bylo výsledkem návštěvy polských partnerů v Posázaví, která se uskutečnila 4. a 5. března.

„Určitě jim máme co předat. Můžeme jim pomoci třeba s rozjetím podnikání v okolí řek, oba regiony jsou si totiž velice podobné. Například u nás se turistika točí kolem řek Sázavy a Vltavy, jejich potenciálem do budoucna je Rába a Visla,“ řekla manažerka Strategického plánu Leader (SPL) společnosti Posázaví o.p.s. Marie

Škvorová. Její slova potvrdila i manažerka SPL společnosti E.O.Cenoma Teresa Sznajder. „Jednu z možností spolupráce vidím v rozvoji turistiky. Máme podobné přírodní podmínky, ale neumíme je tak využít. Oceňujeme i vzájemnou spolupráci mezi partnery MAS Posázaví, u nás

se, bohužel, většinou jedná o velkou rivalitu,“ dodala Teresa Sznajder.

O tom, jak konkrétně funguje spolupráce mezi partnery MAS Posázaví, se šestičlenná polská delegace přesvědčila v Týnci nad Sázavou. Navštívila zde společnost Bisport, která nabízí outdoorové aktivity, včetně vodního sportu. Bisport se aktivně zapojuje do projektu Čistá řeka Sázava, kdy v režii společnosti Posázaví o.p.s. každoročně vyrážejí stovky dobrovolníků vyčistit hladinu a břehy řeky. Tento projekt Poláky velice zaujal. Majitel Společenského centra TÝ-NEC Miroslav Němec je pak seznámil s průběhem opravy této památky, na kterou mimo jiné získal dotaci ze SPL.

Místní akční skupinu E.O.Cenoma založilo v roce 2005 sedm mikroregionů ležících severovýchodně od Krakova. Na jejich území žije kolem 70 000 obyvatel. ♦

jt

Starostové z Posázaví chtějí více ovlivňovat rozvoj regionu

Starostové z regionu Posázaví schválili vznik Shromáždění starostů. Jeho prostřednictvím se chtějí více podílet na činnosti Místní akční skupiny Posázaví (MAS) a také obecně prospěšné společnosti Posázaví, která rozvoj regionu koordinuje. Shromáždění starostů je zároveň neformální platformou pro vzájemnou spolupráci a výměnu zkušeností komunálních politiků.

Shromáždění bude volit ze svého středu po dvou zástupcích do dozorčí a správní rady Posázaví o.p.s. a po třech do každé výběrové komise MAS. Zároveň bude orgánem, který bude vykonávat veřejnou kontrolu činnosti MAS, zajistí profesní setkávání starostů a jejich vzdělávání, definuje priority veřejné správy v regionu. Jeho úkolem bude také stanovit finanční podporu činnosti Posázaví o.p.s. a aktivít MAS ze strany veřejné správy.

Shromáždění se bude scházet nejméně jednou za kalendářní rok při volbách, ale aktivity ve vzdělávání a setkání se budou konat mnohem častěji. Letos se shromáždění sejde minimálně v březnu a září. ♦

Fórum cestovního ruchu se uskuteční 26. března ve Všetcích

V Hotelu Všetice se 26. března od 10. hodin uskuteční Fórum cestovního ruchu. Tradiční setkání subjektů, které podnikají v turistice, se koná opět po roce. Zúčastní se ho zástupci obcí, informačních center, neziskových organizací i podnikatelů. Získají informace o letoš-

ních chystaných akcích a projektech v Posázaví i o nových propagačních materiálech.

Setkání se zúčastní také zástupce ministerstva pro místní rozvoj, který přítomné seznámí se stavem přípravy zákona o cestovním ruchu. Přij-

jedou i zástupci z Nadace Partnerství, kteří mají zájem o větší spolupráci a propagaci projektu Cyklisté vítáni. Město Benešov představí projekt Propagace cestovního ruchu v turistické destinaci Benešovsko. Účast přislíbil také zástupce vládní agentury CzechTourism. ♦

Nový projekt spolupráce Řeky čarují

Řeky čarují – to je nový projekt spolupráce, v němž spojily síly MAS Posázaví, Lipa pro venkov, Královská stezka a Rakovnícko. Jeho cílem je nejen přiblížit krásu řek Sázava a Berounka obyvatelům a návštěvníkům, ale také usměrnit jejich chování v okolí vodních toků a upozornit je na možné nástrahy a nebezpečí. Jedním z výstupů projektu proto budou panely s „desaterem“ bezpečného chování na řece. Projekt počítá také s vybudováním odpočinkových stanovišť s altány a lavičkami v nástupních a výstupních místech pro lodě, osazením směrových tabulí, někde budou zpevněny stávající nebo vybudována nová mola a úvaziště.

Vyjdou také nové propagační materiály, zejména mapy, MAS Rakovnícko vydá vodáckého průvodce po Berounce. MAS Posázaví připraví knihu historických a současných fotografií řeky Sázavy. Děti se mohou těšit na další číslo barevného časopisu Posázavské Kukátko, v němž se skřítek Kuk vydá za vílou Sázavěnkou i pohádkovými bytostmi

v řece Berounce. Na projektu bude spolupracovat také státní podnik Povodí Vltavy. V rámci projektu chceme mimo jiné také zabezpečit jez ve městě Sázava a připravujeme setkání starostů z obcí podél řeky. Součástí projektu bude také vzpomínková akce Voraři na Sázavě. ♦

Benešovský Pivovar se otevírá veřejnosti

Víte, co je bednárna, ledárna, pozeňovna, máčírna, chmelárna? Co je to máčení, hvozdnění, vystírání, rmutování, chmelovar? Poslední slovo možná napoví, že se všechno točí kolem piva. Jestli se chcete dovědět víc, vydejte se na procházku benešovským Pivovarem Ferdinand, který se v rámci projektu „Pivo, chmel, slad – to mám rád“ otevírá veřejnosti. Návštěvníky zve na naučnou stezku i do malé chmelnice, několik atrakcí připravil také pro děti.

„Snažíme se pivovar maximálně otevřít veřejnosti a propojit ho s městem Benešov. Aby lidi, kteří tady žijí, věděli, že tady mají pivovar, na který můžou být hrdí. Na druhou stranu aby návštěvník, který do Benešova přijede, našel něco, co ho provede pivovarem a zároveň mu ukáže, jak se pivo vyrábí, proč se vyrábí zrovna tímto způsobem. Že heslo ‚Skutečné pivo‘ má nějaký smysl v tom, že to, co do něj dáváme a jak ho děláme, je poctivá výroba,“ řekl předseda představenstva společnosti Pivovar Ferdinand a.s. Petr Dařílek.

Pivovar nabízí návštěvníkům prohlídky vybraných provozů, které jsou v současné době přístupné na objednávku. Nově si letos přichází budoucí moci prohlédnout například sloupovou drátěnou chmelnici s odrůdami Žatecký poloraný červeňák a Bor.

„Podle dostupných dokumentů stabilního katastru v Benešově od roku 1848 žádná chmelnice nebyla. Myslím si ale, že před tímto datem, od raného středověku, se tady chmel určitě pěstoval, protože si

každý podnikavější měšťan v malém a podomácku vařil pivo sám, byl tady i klášter, kde si ho duchovní dozajista taky vařili,“ uvedl architekt projektu Tomáš Reml.

Vydali jsme se s ním na krátkou procházku pivovarem. „Tudy se jde ke sklepům a na spilku, tam je sudárna. Pak jsou tady úplně zapomenuté objekty, které současné pivovary ani nepoužívají. Třeba pozeňovna – v ní se v minulosti vypalovaly pivovarské sudy, dnes tam jsou sklady. Chtěli jsme, aby i zdejší personál, který si to už nepamatuje, aspoň trochu věděl, co tu kdysi bylo,“ vysvětluje Tomáš Reml původ informačních tabulek na budovách. Jedna z nich například objasňuje princip požahování, tedy přírodní konzervace sudů, která byla šetrnější ke zdraví konzumentů piva. Popsal ji v roce 1794 sládek František Ondřej Poupe.

„Mým snem je, že by tady mohla vzniknout ulice, pěší zóna, po které by se lidé mohli procházet, aniž by narušili výrobu. Za těmito sklady je například pivovarská zahrada, která je opuštěná, mohla by se revitalizovat a vytvořit odpočinkovou zelenou plochu, přístupnou veřejnosti,“ ukazuje Tomáš Reml na další objekty. O kousek dál upozorňuje na bývalou ledárnu, kam si kdysi hospodští jezdili pro led. „Dělal jsem už rekonstrukce různých památkových objektů, ale toto je zatím nejspletitější a nekomplexnější areál, do kterého jsem se pracovně dostal. Mimo jiné pracuji také na pasportizaci jeho jednotlivých budov, které prošly

ly. Schoval jsem je pro majitele jako odstrašující příklad,“ dodal. Nápadů, jak by se dal areál pivovaru ještě vylepšit, má prý řadu. „Majitelé jsou opatrní, ale architekt musí být vizionář,“ smál se Tomáš Reml a dodal: „Na druhé straně cítím velkou zodpovědnost, protože zásadním účelem komplexu je vařit kvalitní pivo. Vyladit ekonomicky efektivní technologii, modernizovat provoz na současné požadavky a současně areál revitalizovat je opravdu velké sousto.“

Dalším jeho tajným přáním je vybudovat v areálu pivovaru multimediální, krytý prostor, kde by se daly pořádat různé akce. V současnosti se většina z nich odehrává v prostoru za vrátnicí.

„Po zbourání technologického objektu staré mazutovny se nabídla možnost vytvořit tady malé náměstí s parkovou úpravou a atrakcemi pro děti i dospělé,“ dodal. Výsledkem je malá chmelnice, u níž si v létě mohou děti zahrát venkovní kuželky nebo hru Člověče, nezlob se. V sousedství je dvojrozměrný model pivovaru z roku 1897 v měřítku 1:72. O kousek dál je panelová naučná stezka s informacemi o tom, jak a z čeho se vaří „skutečné“ pivo. Návštěvníci se z nich dovědí například to, že pivovar má čtyřnádobovou varnu, že pivo kvasí v otevřených spilkách spodním kvašením a dokvašováním v ležáckých sklepech. Tato technologie se používá výhradně v českých zemích a pouze v některých českých pivovarech, čímž se stává naprosto jedinečnou. Výsledkem je pivo poctivé, plné, typicky české.

Projekt „Pivo, chmel, slad – to mám rád“ připravily a realizovaly společnosti Posázaví o.p.s. a Rakovnicko o.p.s. s cílem přiblížit veřejnosti jedno z řemesel typických pro oba regiony – pivovarnictví. V rámci projektu vznikla na Rakovnicku nová tyčová chmelnice, mobilní naučná stezka popisující tradice pěstování chmele a vaření piva v regionu, vyšel rakovnický chmelařský a pivovarnický sborník Unikum a v Benešově se konalo tržiště regionálních výrobků. Celkové náklady na projekt dosáhly 2,5 milionu korun, z toho většinu pokryla dotace z Programu rozvoje venkova v rámci Projektu spolupráce. ♦

množstvím přestaveb. V archivu jsem například našel návrhy na přestavbu pivovaru z roku 1953 a sladovny z roku 1992. Naštěstí se nerealizova-

jt

Ostrov má své obecní symboly

Od návrhu k výrobě

Výrobě obecních symbolů předcházeli nejprve výběr podoby znaku a praporu z návrhů, které vypracovala paní Mgr. Veronika Hanusová a pan PhDr. Jindřich Nusek z Muzea Podblanicka ve Vlašimi. Po jejich schválení zastupitelstvem obce byly vybrané návrhy posílány do Parlamentu ČR ke schválení podvýborem

doloženého držitele tvrze, Prokopa z Ostrova roku 1387. Jeho erb tvořil štít s figurou zavinuté střely, která byla vhodným motivem pro nový znak obce. Pro střelu byla zvolena stříbrná bar-

pro heraldiku. Loni v červnu byl v Praze z rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny ČR Miroslavy Němcové převzat dekret o užívání zvolených symbolů. Ani výběr zhotovující firmy nebyl lehkou záležitostí. Nakonec výrobu vyšívání znaku a praporu provedla firma Alerion, která u nás zvítězila hlavně z důvodu vysoké kvality svých výrobků.

Vysvětlení symboliky

Pro obec Ostrov není doloženo užívání vlastnictví erbovního znamení. Z heraldického materiálu je pro obec k dispozici pouze pečť prvního

va. Charakter obce v minulosti utvářela a dodnes utváří voda, která dala obci i historický název. V heraldice bývá symbolizována figurou zvlněného modrého břevna. Bílé pole pouze doplňuje výraznost zmíněného břevna. Výrazným prvkem obce jsou již historicky také pastviny (dnes významně spojené s chovem koní). V barevném provedení znaku tedy nechybí ani zelená.

Znak obce tvoří jednou polcený štít. Pravé pole zelené, v něm stříbrná zavinutá střela hrotem vzhůru. V levém bílém poli dvě zvlněná modrá břevna. Prapor tvoří tři stejně široké svislé pru-

hy – modrý, zelený a bílý. V zeleném poli je bílá zavinutá střela opět hrotem vzhůru. Celý prapor vychází ze znaku obce.

Svěcení

Dnem, na který se bude v historii naší obce zcela jistě velmi dlouho vzpomínat, bylo 16. září 2012. Byla slunná sobota a obloha bez jediného mráčku. Před půl druhou odpolední se v hojném počtu shromáždili občané a přátelé Ostrova a pozvaní hosté u místní kapličky sv. Jana Nepomuckého. Prapor přivezl na místo svěcení na koni pan Zvara v doprovodu dalších dvou koní a v čele průvodu šli naši hasiči, kteří nesli znak. Uvítání přítomných občanů a hostů provedl starosta Pavel Kronus. Všem přihlížejícím byly oba symboly představeny paní Křížkovou, obecní kronikářkou. Samotný akt svěcení provedl pan farář Martin Sklenář. Po skončení slavnostního posvěcení se průvod hostů odebral v doprovodu kapely pana Hrocha na Ostrůžek, kde bylo připraveno občerstvení. Až do 19 hodiny k tanci a dobré pohodě přítomných vyhrávala dechová kapela. ♦

Alena Křížková

Kamberští uspořádali Mikulášskou besídku pro postižené lidi

V prosinci 2012 se v sále Sokola Kamberk uskutečnila již tradiční Mikulášská nadílka pro klienty sedmi ústavů sociální péče. Pozval je Obecní úřad Kamberk a celou akci spolufinancovalo celkem 13 sponzorů z obce Kamberk. Z vybraných dvanácti tisíc korun bylo pohoštěno a obdarováno balíčky 86 klientů z Domova pro zdravotně postižené ze Zběšic a Duhy Písek, dále Diagnostického ústavu v Černovicích, Ústavu sociální péče Lidmaň, Domečky Javorník, denního a týdenního stacionáře Klíček a týdenního stacionáře Empatie České Budějovice.

Klienti těchto ústavů k nám jezdí jako ke starým známým, neboť pozvání přijali již po šesté. Lidé s různým stupněm mentálního postižení se kromě čtyř hodin diskotékového tance skvěle bavili celou řadou soutěží a her.

Tentokrát jsme měli možnost sledovat i nacvi-

čenou sestavu břišních tanců děvčat z různých ústavů. Veselou hudbu spojenou se spontánním tancem klientů na závěr vystřídal příchod Mikuláše, anděla a čerta. Každý z klientů obdržel dárek a na závěr chutnou večeři. Naši hosté jsou lidé, kteří se dokážou upřímně bavit i popovídat, nikomu nezávidí, dokážou si vážit toho, že pro ně něco děláme. S nepředstíranou radostí tančí, objímají se a děkují. Navzájem se zdraví, protože se od nás znají již z předchozích setkání. Pro nás jsou to takové velké děti. Chceme pro ně něco udělat, protože to potřebují víc než my. Když se pak každý z nás organizátorů vrátí do dnešní reality, je to úplně jiný svět. Oni děkují

nám a my jim – za chvilkový svět plný radosti bez přetvářky. ♦

Alena Jenšíková, starostka obce Kamberk

Lidé a tajemství kolem varhan z Trhového Štěpánova

Varhany z kostela sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově jsou před rekonstrukcí století. Práce začnou během jara. Uskuteční se díky víře, úctě ke kultuře, hudebnímu zaujetí, průzkumnické přípravě, spoustě dřiny a především odhodlání.

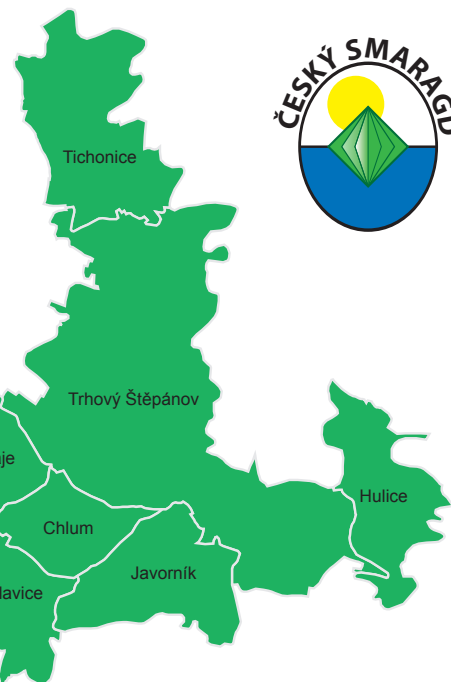
Více jak deset let působí v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově mladý varhaník Jan Kroupa. Je to pozoruhodná osoba, a to nejen proto, že věkem kolem třiceti let boří obecné představy o tom, jak starý by asi varhaník měl být, ale také proto, že: jeho hlavním oborem je strojírenství, se svojí nedávno založenou rodinou se usadil v nejmenší osadě široko daleko, je dobrovolným hasičem, dojíždí do zaměstnání a současně studuje vysokou školu. K tomu se intenzivně věnuje hudbě – jak v kostele, tak i mimo něj. Navíc spolupořádá kulturní a společenské akce na Štěpánovsku. A především – má odvahu se pustit do věcí, do kterých se po ge-

nerace nikomu příliš nechce. Například do organizování důkladné opravy varhan v kostele na malém venkovském městečku.

Pro laika jsou varhany nástrojem nadmíru složitým. Pro toho, kdo se může podívat zblízka, velmi důmyslně prokomponovaným. A pro varhaníka je to nádherný srozumitelný systém, který přirozeně pracuje na celé škále fyzikálních i chemických zákonů a který dokáže libými tóny těšit posluchače – jen považte – po stovky let. „Nástroj postavil v roce 1908 varhanář Josef Novák z Tábora. Jedná se o pozdně romantický jedno-manuálový nástroj s pedálem. Manuál je klaviatura pro hru rukama a pedál zase klaviatura pro nožní hru,“ vysvětluje mi Honza Kroupa přímo na kruchtě. Pustit se do přípravy úplného rozebrání, vyčištění, opravy i výroby nových dílů takového organismu vyžaduje velký um a sofistikovanost.

Dobry varhaník ví o nástroji, na který hraje, skoro všechno. A kromě hraní o něj umí i pečovat – podle teploty a vzdušné vlhkosti v kostele reguluje jeho mikroklima, promazává ložiska elektromotoru ventilátoru (ten už dávno nahradil lidskou práci potřebnou pro čerpání vzduchu), dokonce umí nástroj částečně rozložit a složit, případně provést drobné opravy. Od varhaníka se také dozvídám, že většina varhan v sobě ukrývá zajímavé vzácnosti, především v podobě drobných vzkazů varhanářů a varhaníků dalším pokračovatelům. Tyto zápisy jsou v nástroji často pečlivě ukryté a navíc bývají různě zašifrované, takže pro současníka bývá velkým dobrodružstvím poselství objevit a potom i rozluštit.

Díky Městu Trhový Štěpánov, Římskokatolické farnosti Hrádek a hlavně také šted-

rým věřícím se štěpánovské varhany nacházejí před druhou, zásadní etapou rekonstrukce. Celkem se na ni podařilo získat 150 000 Kč za velké morální podpory varhaníka Honzy Kroupy a pánů farářů z farnosti Hrádek. Brzy začne na nástroji pracovat varhanář. Hudebnímu artefaktu musí kompletně obnovit především vzduchové hospodářství – to spočívá v renovaci měchů, vzduchovodů a opravách vzdušnic. Dále varhany opatří ochranným nátěrem proti červotoči a pustí se i do opravy hracího stolu. Na závěr této umělecko-řemeslné práce varhanář nástroj převezé z dílny zpět do kostela, kde ho sestaví, naladí a naintonuje. Posluchačům se potom varhany do kostela sv. Bartoloměje vrátí za několik měsíců, aby je svými tóny znovu povznášely. ♦

Kladruby u Vlašimi připravují oslavy hasičů a nového znaku obce

Dobrovolní hasiči v Kladrubech u Vlašimi letos v létě oslaví 90 let od založení sboru. Obec při této příležitosti nechá posvětit svůj nový znak a prapor. Navíc k takové události seze všechny rodáky a přátele. Sláva v rozkvetlé vesničce pod vrchem Kostelík s bílou dominantou rehabilitačního ústavu se uskuteční 10. srpna 2013.

„Začneme dopolední mší v kapli sv. Václava. Potom pan farář požehná novému znaku a praporu obce a také novému praporu našich hasičů,“ přibližuje náplň programu starostka Anežka Srbová. Úvod oslav tedy proběhne přímo v centru obce. K hasičským soutěžím, zábavě a společné hostině se odpoledne přesunou rodáci a návštěvníci do areálu fotbalového hřiště u rehabilitačního ústavu. Tam bude velká část programu probíhat v režii SDH Kladruby – kromě ukázek hasičského sportu a zásahů se návštěvníci se-

známí také s historií a činností sboru. „Mám velkou radost, že bylo založeno z iniciativy mladých děvčat soutěžní družstvo žen a SDH Kladruby přijalo deset nových členek. Velice se snaží, sbírají zkušenosti a rozhýbaly i družstvo mužů,“ chválí starostka aktivní obyvatele vesničky.

Právě na podnět příčinlivých hasiček a hasičů začala obec uvažovat o vytvoření znaku a vlajky. K výtvarným návrhům zastupitelé sezvali obyvatele, kteří společně vybrali konečnou podobu nových symbolů. Na znaku obce Kladruby uvidíme svatováclavskou korunu v kruhu svatozáře (kladrubská kaple je zasvěcena sv. Václavu, knížecí čepice se objevila také na pečeti města Vlašim, pod které Kladruby dříve patřily). Heraldikové dále do podoby znaku vetkli dva ořezané kmeny stromů – vycházeli ze vzniku názvu obce Kladruby, dříve Kladruby, tedy „klády rubající“. Zelený kužel s křížem znázorňuje zalesněný posvátný vrch Kostelík. Bílá barva dokladuje přítomnost významného

zdravotnického zařízení v obci – Rehabilitačního ústavu Kladruby.

Kladrubští hasiči srdečně zvou hasičská družstva a fanoušky hasičského sportu k oslavě kulatin sboru. Obec přivítá také rodáky, přátele a další návštěvníky. Těšíme se 10. srpna na shledanou v Kladrubech u Vlašimi! ♦

Eva Vrzalová

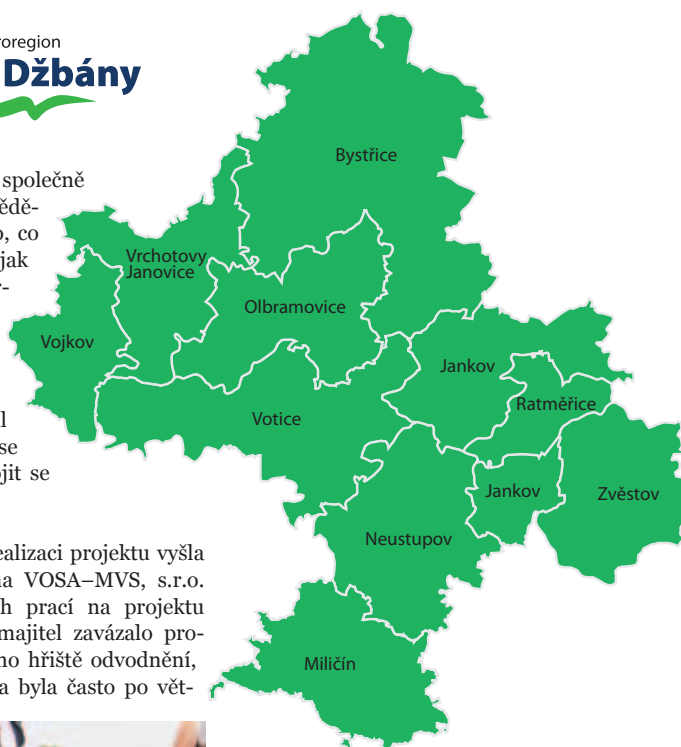
Scházíme se na hřišti!

A to doslova. Bystřická mládež má od září loňského roku nový volnočasový areál, který vznikl díky dotaci z programu Leader prostřednictvím MAS Posázaví. Realizaci projektu si vzal na svá bedra SK Bystřice, který má hřiště v dlouhodobém pronájmu od města.

Projekt řešil rekonstrukci části areálu městského stadionu v Bystřici. Volná plocha v jižní části stadionu byla upravena a doplněna o atraktivní herní prvky zejména pro dospívající mládež (venkovní fitness stroje, hřiště pro streetball, venkovní stoly pro stolní tenis), příjezdová cesta do areálu byla prodloužena a vznikla tak nová oválná in-line dráha. Dalším novým prvkem je lezecká stěna a část zpevněné plochy byla využita jako skatepark s 5 překážkami. S ohledem na akustickou studii, která řešila hlučnost skateparku, bylo nutné v rámci projektu vybudovat akustickou stěnu. Ta zajišťuje odhlučnění části hřiště se skateparkem směrem k rodinným domům. Tato akustická stěna slouží vzhledem ke své ploše jako legální prostor pro streetart – místo, kde se mohou výtvarně vyjádřit spreje-

jsme následně ve škole společně s dětmi vyhodnotili. Dozvěděli jsme se z nich nejen to, co si mládež v Bystřici přeje, jak tráví volný čas, jaký sportovní areál by si představovala, ale také jestli mají děti město rády, zda tu chtějí v dospělosti žít a jak často by areál využívaly. Rovněž jsme se jich ptali na ochotu zapojit se do údržby sportoviště.

Z výběrového řízení na realizaci projektu vyšla jako vítěz bystřická firma VOSA-MVS, s.r.o. Před zahájením vlastních prací na projektu se Město Bystřice jako majitel zavázalo provést na ploše tréninkového hřiště odvodnění, protože právě tato plocha byla často po vět-

ři. V areálu jsou nové lavičky, odpadkové koše, stojany na kola a zeleň. Uprostřed oválu in-line dráhy jsou umístěny nejen nové prvky, bylo zachováno a vylepšeno menší tréninkové fotbalové hřiště a kurt pro tenis a volejbal.

Snažili jsme se nepodcenit samotnou přípravu projektu a plánování. To probíhalo více než rok a podíleli se na něm kromě SK Bystřice také další organizace – Město Bystřice, Mikroregion Džbány, MC Kulíšek, ZŠ Bystřice a samozřejmě zpracovatelé technické dokumentace, kterými byli projektanti studia D4F Lukáš Zimandl a Tereza Musilová. Protože jsme chtěli vybudovat to, co si mládež skutečně přeje, do plánování projektu jsme se snažili maximálně zapojit i budoucí uživatele hřiště, místní děti a mládež. V první etapě plánování jsme připravili dotazníky pro mládež ve věku 11 – 19 let. Dotazníky vyplňovaly hlavně děti v základní škole a mládež sportující v SK Bystřice. Vyplněné dotazníky

šim dešti podmáčená a nedala se prakticky používat. Hodnota této investice byla více jak 600 000 Kč, protože současně s drenážemi jsme provedli celkové odkanalizování sportovního areálu a opraven byl i prostor před kabinami (položeni nové zámkové dlažby, instalace dalších laviček). Faktem je, že většina z této velké doplňkové investice leží v zemi, a tak se může někomu zdát, že peníze jaksi nejsou vidět. Ale tato fáze byla minimálně stejně důležitá jako vybudování samotného hřiště pro -náctileté, vyřešila definitivně problém s dešťovou i splaškovou kanalizací v celém sportovním areálu. Když už jsme byli ve „velkém budování“, rozhodli jsme se na nově vzniklá sportoviště zavést večerní osvětlení a vyvést i přívody pro napojení na bezpečnostní kamery. Odkanalizování, osvětlení a zabezpečení kamerami znamenalo pro SK Bystřice vícenásobky vyšší jak 300 000 Kč.

Všechny práce na samotném projektu i další in-

vestice ve sportovním areálu byly úspěšně dokončeny 14. 9., a tak hned v sobotu 15. 9. 2012 mohlo dojít k slavnostnímu otevření nově vybudovaného sportoviště u příležitosti oslav 80. výročí založení SK Bystřice. Na bystřické poměry velkolepou akci plánovali organizátoři několik měsíců. Původní záměr spojit oslavy výročí a otevření nového sportoviště se podařilo časově sladit a i počasí bylo celkem uspokojivé. A tak nic nebránilo tomu, aby v 10 hodin mohl začít celodenní kulturně-sportovní program, během kterého vystoupily různé kapely, a sehrálo se několik fotbalových zápasů. Odpoledne pak starosta města Daniel Štěpánek, senátor Karel Šebek a předseda SK Bystřice Theodor Máca slavnostně otevřeli nové hřiště, kterému se dostalo pozhřebání od bystřického faráře. Večerním vyvrcholením byl koncert skupiny Walda Gang a Horváth band.

Po vydařených oslavách nám ještě zbývalo dokončit celkové vyúčtování projektu, zdárně obstát při všech kontrolách od poskytovatele dotace a nakonec být trpěliví při čekání na peníze. Uf, máme to za sebou, platba už dorazila a my máme dobrý pocit, že bystřičtí teenageři se schází na hřišti a snad i sportují. ♦

Eliška Melicharová

Votice mají novou knihovnu

V létě 2012 se ve Voticích rozběhly stavební práce na rekonstrukci Městské knihovny. Projekt připravovaný Městem Votice ve spolupráci s Městským kulturním centrem Votice, Městskou knihovnou Votice a dalšími partnery (Místní akční skupina Posázaví, Mikroregion Džbány, Městská knihovna Benešov) vznikl již od roku 2009. V roce 2012 se na něj městu podařilo získat 80% dotaci prostřednictvím Regionálního operačního programu ROP NUTS II Střední Čechy v rámci oblasti zaměřené na integrovaný rozvoj území. Celková obdržená dotace činí více než 8 milionů Kč.

V rámci realizace projektu byly kompletně zrekonstruovány vnitřní prostory, vyměněna okna, rekonstruován systém vytápění, vzniklo sociální zázemí pro čtenáře, které v knihovně velmi chybělo. Budova knihovny se stala bezbariérovou tím, že došlo k vybudování výtahu. Ten umožní i hůře mobilním návštěvníkům a rodičům s kočárky pohodlný vstup do všech poschodí budovy a na pořádání akce.

Proběhlo stěhování asi 50 tisíc svazků knih mimo budovu na dočasné uskladnění. Registrovaní čtenáři si během posledního měsíce před uzavřením vypůjčili téměř 16 tisíc knih a dostatečně se tak zásobili četbou na dobu, kdy bude knihovna uzavřena. Kompletní rekonstrukce vnitřních prostor trvala do prosince loňského roku. Po jejím dokončení se stávající i noví čte-

náři mohou těšit na moderní a příjemný interiér s důstojným zázemím a rozšířenou výpůjční dobu. V zázemí knihovny vznikne i místo pro pořádání menších kulturních akcí, rukodělných aktivit, přednášek apod. Dětské oddělení bude vybaveno mimo jiné i hracím koutkem. V sou-

časné době už jsou všechny knihy nastěhovány zpět a 8. března proběhlo slavnostní otevření knihovny. ♦

Lucie Krubnerová, Eva Křížková

Obec Ratměřice se neztratila ani v soutěži Evropská cena obnovy vesnice 2012

Obec Ratměřice, držitelka celorepublikového titulu Vesnice roku 2010, se neztratila ani v soutěži Evropská cena obnovy vesnice 2012, která proběhla pod heslem Na stopě budoucnosti. V silné konkurenci Ratměřice postoupily mezi 12 finalistů a získaly titul vicemistra Evropy. Vítězem soutěže se stala švýcarská obec Vals.

Odměnou Ratměřickým byla cesta na vyhlášení výsledků do rakouského Langeneggu, Vesnice Evropy roku 2010. Na zkušenu se tam na konci září vypravil z Ratměřic autobus plný lidí. „Všechno to tam spolu se mnou zažívalo dalších 50 zástupců ratměřických spolků. Bylo to jednak poděkování za jejich práci pro obec, ale také zajímavá příležitost vidět, jak to funguje jinde a co všechno můžeme pro rozvoj obce ještě udělat,“ zhodnotil cestu

starosta Ratměřic Viktor Liška. Je podle něj nepředstavitelné, že se obec dostala tak daleko. „Když jsme v roce 2009 získali v soutěži Vesnice roku Modrou stuhu, tvrdil jsem, že je to vrchol, že už nemá cenu se hlásit výš, že na zlato nemáme, natož abychom se stali vicemistry Evropy,“ vzpomněl Viktor Liška.

Ratměřičtí se v Langeneggu zúčastnili také velkého „evropského tržiště“, na kterém se prezentovalo 35 evropských regionů ze 12 zemí. „Inspirující byl už samotný Langenegg, který má například svoji měnu platnou ve vybraných místních obchodech. Podporuje komunitní rozvoj i místní ekonomiku. Zajímalo nás také, jak tam pracují s obnovitelnými zdroji, mají třeba naučné stezky propagující jednotlivé druhy energie. Bylo to moc zajímavé,“ dodal Viktor Liška. Na odborných fórech se pak zapojili do řešení otázek budoucnosti venkovských evropských oblastí.

Ratměřičtí v rámci tržiště prezentovali nejen svou obec, ale také Mikroregion Džbány, Posázaví a Kraj blanických rytířů. Našli si čas i na výlety k alpským velikánům a na zábavu zejména s moravskou a slovenskou výpravou. „Užívali jsme si zasloužené pozornosti ostatních Evropanů a byli jsme hrdi na své úspěchy,“ shrnul starosta. Zájezd byl podle něj plný inspirace a zajímavých podnětů. ♦

jt

Stavba rozhledny Špulka byla zahájena

Vážení z regionu Posázaví, na úvod mého příspěvku vám všem přeji krásný rok 2013, pevné zdraví, dobrou náladu a snad i trochu lepší a věrohodnější pohled na současné žití, které je neustále negativně medializováno. Negativismus šířený médii se stal každodenností. Nevím, čím jsme si zasloužili, že musíme každý den poslouchat a číst jen špatné, nepříjemné, tragické a často zkreslené zprávy. Věřte, že když vyšlu do světa nějakou informaci, např. o chystané stavbě rozhledny nebo o mikroregionu, setkám se s tím, že to nějaký novinář překroutí, doplní o senzaci, takže z původního záměru zůstane velmi málo. Proto sledujte s opatrností vše kolem sebe, využívejte rozumně všech mediálních prostředků a hlavně čtěte noviny mezi řádky. Možná, že se vám tak podaří nalézt, i v zcela negativní zprávě, špetku dob-

rého a pravdivého. Tak jako kuchař dochucuje budoucí pokrm, aby byl dobrý, tak mohou být dobré a pozitivní zprávy kořením pro život, který pak lépe chutná.

O jednu dobrou zprávu bych se rád s vámi podělil. Několikrát jste se prostřednictvím tohoto zpravodaje mohli dozvědět o projektu, který se chystá v mikroregionu CHOPOS. Po třech letech intenzivní a někdy zdoluhavé práce se postupně stává vize o vybudování naučné stezky s rozhlednou Špulka realitou. V lednu jsme dali pokyn k zahájení stavby. První práce probíhají v Záboří nad Labem. Během letních měsíců by se mělo stavět i na kopci Březák u Lbosína. Přeji si, aby šlo vše dobře, ale vím, že to není a nebude snadný projekt.

Nakonec, co dnes snadné je. Možná už na konci léta se budeme moci rozhlednout po krásné blízké i vzdálené krajině a třeba na přelomu dalšího roku se setkáme na Špulce, ze které budeme vyhlížet Nový rok. Do projektu se postupně zapojují lidé, kteří chtějí pomoci vzniku regionálně zajímavého místa. Když se dívám do „knihy úpisů“, tak zde vidím už 108 partnerů (dárců). Téměř za každým jménem stojí celé rodiny. Začíná to být dlouhý a pestrý seznam lidí z blíзка i z daleka. Jsou zde také podnikatelé, řada sborů dobrovolných hasičů, místních škol a dalších organizací. Neustále se měnící částka (nyní 588 700 Kč) dává jasný příslib, že se vám projekt „Rozhledna Špulka s naučnou stezkou“ líbí a podporujete ho. Ze všech jmen uděláme netradiční venkovní kroniku, kterou společně s rozhlednou, kamennou mapou a naučnou stezkou vytvoříme nejen pro sebe,

ale také pro generace příští. Bylo by dobré, kdyby tam byl každý, ale to už záleží na vás. Stejně jako vám se projekt líbil i výběrové komisi MAS Posázaví, která navrhla ke schválení Programovému výboru dotační podporu ve výši 1 800 000 Kč. Od února se snažíme využít všech dostupných mediálních prostředků, abychom ještě více představili společný a nadčasový záměr. Prostřednictvím webových stránek www.chopos.cz můžete sledovat postupný vývoj regionálního výjimečného projektu.

V závěru mi dovoluji popřát hodně zdaru všem, co pravidelně i nepravidelně vydávají místní zpravodaje, podobné tomuto. Pište, ať jsou pestré a hlavně plné dobrých a tendenčně nezkraslených zpráv. Třeba tím ovlivníme i ostatní „profesionální“ novináře. Možná časem také zjistí, že není vždy nutné psát jen o senzačních a vykonstruovaných událostech. Vždyť „obyčejný“ život může být mnohem pestřejší než ten, který máme možnost sledovat prostřednictvím kauzychtivých mediálních prostředků. ♦

Mirek Kratochvíl

Proč podporuji rozhlednu Špulka, aneb kde končí sféra našeho zájmu?

Představte si bytový dům, kde se každý stará jen o svůj byt nebo dům se vzorně upravenou zahradou, za jejímž plotem rostou metrové kopřivy. Nejspíš byste řekli, že není dobré starat se jen o to své „královstvíčko“, ale že je třeba vyvinout určité úsilí, aby i okolí vypadalo k světu. A stejně tomu tak je i na úrovni obcí, krajů, států a velmocí. Jejich představitelé se spolu setkávají, řeší společné problémy, vzájemně si pomáhají a realizují projekty, na které by samostatně nestačili.

Naše obec je příliš malá na to, aby její hlas byl slyšet při jednáních o záležitostech, které se nás v budoucnu budou týkat. Proto se sdružila s 20 podobně „bezvýznamnými“ obcemi v okolí a

společný hlas 7,5 tisíce obyvatel již nelze jen tak přehlížet. Vzniklý mikroregion pak samozřejmě spolupracuje s jinými sdruženími obcí, a tak se např. naši představitelé na nejvyšší úrovni dozvídají, jaké problémy tíží malé obce.

Mikroregion CHOPOS doposud fungoval spíše jako servisní instituce pro jednotlivé obce a jejich vedení. Teprve projekt rozhledny Špulka lze chápat jako výraz sounáležitosti a společného patriotismu sdružených obcí k regionu, ve kterém žijí. Rozhledna Špulka však má i svůj praktický význam. Základním úkolem vedení každé obce je zabezpečit příznivé podmínky pro život svých občanů. To znamená udržovat komunikace, zabezpečit veřejné osvětlení, likvidaci odpa-

dů, mnohde i veřejný vodovod či provoz školy, atd. Zároveň by obec měla vytvářet vhodné podmínky pro pracovní uplatnění svých občanů, což není jen o dopravní obslužnosti, ale i o vytvoření podmínek pro vznik pracovních míst v obci.

V jaké sféře by tato pracovní místa měla vzniknout? V průmyslu? V našem mikroregionu se s výstavbou či rozvojem větších průmyslových provozů nepočítá. V zemědělství? Počet lidí pracujících v tomto sektoru neustále klesá. Zbývají tedy služby, ale jaké? Mikroregion CHOPOS si za prioritu zvolil cestovní ruch a rozvoj drobných živností. Ale do našeho kraje mnoho turistů nezavítá (maximálně navštíví Jemniště nebo Český Šternberk), protože o nás nic neví a zdejší

obce turistům nabízejí jen velmi málo služeb. Je to začarovaný kruh: turisté sem nejedí, protože zde nejsou dostatečné služby, a lidé služby ne-nabízejí, protože sem turisté nejedí a pro místní lidi se je nevyplácí poskytovat.

Rozhledna Špulka je kamínkem do mozaiky podmínek pro rozvoj cestovního ruchu a jistě turisty přiláká. Na úrovni mikroregionu bude nutné návštěvníky informovat o všech možnostech trávení volného času v naší krásné, průmyslem nezasažené krajině. Turista se musí dozvědět, kde se může ubytovat, ve které obci si

může zahrát tenis, zaježdit na koni, chytat ryby, kde vede cyklotrasa, kde mu opraví kolo, kde si může půjčit sportovní vybavení, kde je pěkný rybník ke koupání, atd. Ale bude na místních lidech, aby využili příležitost a aby si u rybní-

ka zařídili půjčovnu lodiček, prodávali zmrzlinu nebo občerstvení na výletních místech či sportovištích, aby si doma zařídili „zimmer frei“. To už za ně obec neudělá, bude to jen příležitost pro podnikavé lidi, kteří vědí, že na těchto činnostech sice nezbohatnou, ale jistě přilepšení do domácího rozpočtu toto drobné podnikání může přinést.

Z výše uvedených důvodů každá obec mikroregionu CHOPOS na rozhlednu Špulka přispěla určitou finanční částkou. A proč jsem přispěla i já osobně? Protože si v duchu představuji svá vnoučata či pravnoučata, jak rozhlednu navštíví, pokochají se krásným výhledem a budou hledat a ukazovat si tabulku, na které bude uvedeno, že i já jsem se drobnou částkou na výstavbě rozhledny podílela. ♦

Blanka Bejdáková, starostka obce Chotýšany

►► Mikroregion Malé Posázaví

Rodinné centrum v Choceradech

Když jsem se před lety přistěhovala do Chocerad a starala se posléze doma o dvě malé děti, zažívala jsem stejné pocity jako asi mnoho jiných žen, které se podobným způsobem ocitnou v cizím prostředí bez dlouholetých vazeb a cítí se osaměle. Tenkrát nebylo v Choceradech ani to nejmenší dětské hřiště, přestože už v té době bývaly i v malých vsích celkem běžné. Nebylo zkrátka kde se sejit s jinými maminkami a dětmi, navázat kontakty. Mě tehdy „zachránil“ Sokol, který v té době pořádal cvičení pro rodiče s dětmi. A z iniciativy rodičů sdružených v tomto spolku vlastně také vzešel popud k vybudování prvního dětského hřiště v Choceradech. Bylo to hřiště zbudované víceméně svépomocí právě zmíněných rodičů, a zatímco v jiných obcích pomalu přibývala moderní zajímavá hřiště, u nás bohužel ani toto skromné hřiště nevydrželo.

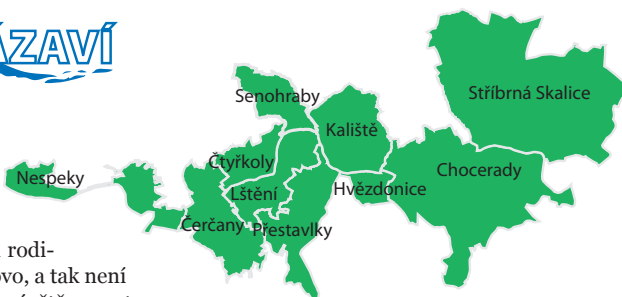
Situace se radikálně změnila po roce 2006 s novým vedením obce. Podařilo se získat dotaci od ČEZ, a tak konečně vyrostlo v Choceradech pěkné hřiště, jaké jsme dříve jen tiše záviděli Hvězdonicím nebo Čerčanům. Daleko závažnějším počinem bylo ale rozhodnutí zřídit pod patronátem obce rodinné centrum. Místo, kde se budou moci rodiče s dětmi setkávat celoročně, hrát si, povídat, tvořit, plánovat společné akce.

V roce 2009 tak v nevyužitém prostoru základní školy vybudovala obec hernu – Rodinné centrum Sluníčko. Sluníčko je název více než příznačný, protože od samého začátku tu slunečnou a srdečnou

atmosféru navozuje dobrá duše centra – paní Martina Kamelská. Právě ona se zasluhuje největší měrou o to, že Sluníčko funguje jako příjemné a útulné místo pro děti i rodiče. Pro každého tu má dobré slovo, a tak není divu, že pro mnohé maminky je návštěva centra doslova pohlazením po duši. A co je důležité, maminky se díky rodinnému centru zapojují i do dalších aktivit v obci – pomáhají při pořádání akcí pro veřejnost, jak v jejich přípravách (malují např. kulisy), tak v samotném průběhu.

Sluníčko začínalo zprvu s dvěma dopoledny volného hraní a povídání, ale brzy si rodiče vyžádali ještě další den a pak přibývaly další aktivity: výtvarný kroužek, cvičení rodičů s dětmi v tělocvičně, hudební škola Yamaha pro nejmenší děti, cvičení pro ženy. Na jaře Sluníčko už tra-

dičně pořádá velikonoční výstavu originálních výtvarů místních šikulek a šikulů a loni se uskutečnila prvně i výstava vánoční.

Pro všechny činnosti nyní Sluníčko získalo lepší zázemí, protože obec rozhodla přestěhovat ho z přeci jen stísněného prostoru školy a věnovat mu samostatný objekt – uvolněný obecní domek v těsné blízkosti zmíněného nového hřiště. To je ideální souvislost nabízející další možnosti do budoucna. Takže v listopadu roku 2011 Sluníčko přenechalo prostor krásně vyzdobený nástěnnými malbami šikovných maminek mateřské školce a maminky – malířky – se pustily do zvelebování nového centra. Větší vnitřní prostor umožnil už loni na jaře např. zorganizování bazárku dětského oblečení, který rodiče malých dětí přijali s velkým povděkem. V tomto případě, stejně jako při jiných akcích ve Sluníčku, se maminky podle svých možností aktivně podílely na přípravách i organizaci.

Sluníčko mohou navštěvovat děti samozřejmě nejen s maminkami, ale i s tatínky, babičkami i dědečky, pohrát si mohou od úterý do čtvrtka vždy od 9 do 12 hodin. Veškeré informace o nabídce a aktuálním dění ve Sluníčku najdete na www.chocerady.cz v rubrice Rodinné centrum Sluníčko nebo na telefonu 728 467 652 (M. Kamelská). ♦

Klára Růžičková

Obce Čtyřkoly a Lštění mají opravený most

Obce Čtyřkoly a Lštění si loni v listopadu nadělily dlouho očekávaný dárek. Po více než ročním uzavření se díky získání dotace z ministerstva pro místní rozvoj podařilo opravit poškozenou mostovku. Celková rekonstrukce stála 1,3 milionu Kč, přičemž dotace byla ve výši 630 tisíc Kč a zbytek musely dofinancovat společně obě obce ze svého rozpočtu. Proto byla opravena pouze nejnútnejší část mostu, aby mohl být znovu zprovozněn. Starosta obce Čtyřkoly Štěpán Benca při slavnostním znovuotevření mostu přirovnal mostní konstrukci k pacientovi: „Lékař mu sice pomohl, ale zachoval mu jen životní funkce,“ řekl. Most by potřeboval generální rekonstrukci za 7 milionů Kč, ale bohužel tolik v rozpočtu obcí není.

Z historie mostu

Most Bailey Bridge byl postaven v roce 1947, věnovala nám ho americká armáda, když se po 2. světové válce stahovala z Čech. Most měl sloužit

jen přechodnou dobu, a to deset let. Byl postaven našimi vojáky a podpíraly ho dvě dřevěné podpěry.

V roce 1985 udeřily kruté mrazy, kdy po celý leden teploty padly hluboko pod bod mrazu. Poté se prudce oteplilo a zamrzlá Sázava pouštěla po vodě 30 až 40 cm tlusté kry, které narážely do podpěr. Dřevěné podpěry staré 38 let byly hodně poničeny a most se musel uzavřít s tím, že bude rozebrán a lidé musí používat most v Čerčanech. Zvedla se vlna odporu místních obyvatel proti tomuto rozhodnutí. V důsledku toho bylo dohodnuto, že se most zachová a opraví.

Stejně jako před lety byl i loni most uveden do provozu přestřih-

nutím stuhy za účasti mnoha občanů obou obcí a obou starostů. Nově otevřený most opět více spojil obě naše obce. Pro občany to byla velká sláva a i v chladném počasí se přišlo na slavnost otevření podívat mnoho lidí. ♦

Martina Matušíková

►► Mikroregion Želivka

Poznávali jsme susedy

Během tří dvoudenních setkání se v září, říjnu a listopadu loňského roku sešli zástupci členských obcí mikroregionů Český smaragd, Želivka a Blaník, aby si vzájemně představili své obce a mikroregiony, podělili se o zkušenosti i úspěchy na poli dotačním, z účasti v soutěži Vesnice roku a sdíleli také každodenní starosti spojené nejen se starostováním.

První setkání proběhlo v září na území mikroregionu Blaník, kde jsme během dvou dnů alespoň stručně představili, prošli i projeli téměř všechny členské obce. Účastníci se seznámili s historií obcí, s místními památkami a historickými zajímavostmi, prohlédli si sportoviště, ubytovnu, čistírnu odpadních vod, pečovatelský dům, ale i márnici, kostely, školku a samozřejmě louňovická muzea včelařství a nejstarší historie i kamberské muzeum venkova. Velmi příjemným překvapením byla návštěva pohádkového světa v Býkovcích, kterým nás provedl místní pan vodník.

V říjnu jsme se sešli na území Mikroregionu

Želivka, kde jsme navštívili téměř zapomenutá místa, jako je Borovsko s kostelem stojícím na břehu vodní nádrže Želivka (Švihov). Shodou okolností byla v těchto dnech připravována výstava o historii Borovska, mohli jsme si tak prohlédnout nejen vnitřky jinak veřejnosti nepřístupného kostela, ale také si vyslechnout zajímavý výklad o osudu téměř zaniklé obce, jejíž část musela ustoupit výstavbě přehrady. Vzhledem k velikosti mikroregionu nebylo možné navštívit všechny členské obce, některé z nich jsme navštívili pouze krátce, ale za zmínku jistě stojí zámek v Růžkových Lhoticích, ve kterém se nám dostalo originálního a poutavého výkladu o životě Bedřicha Smetany, který tu strávil část svého života. Mikroregion Želivka byl opět průřezem zajímavé historie spojené nejen s výstavbou vodní nádrže, ale i představením míst běžnějších, jako jsou školy, sportoviště, sokolovny nebo spolkové domy s jejich zajímavostmi, jako například Trombeho stěna ve Chmelné. Velkým lákadlem byla také návštěva bioplynové stanice v Čechtích spojená s prohlídkou jejího provozu.

Poslední setkání proběhlo začátkem listopadu, obce Českého smaragdu se představily obdobným způsobem jako v předcházejících dvou mikroregionech, nicméně je potřeba vyzdvihnout návštěvu běžně nepřístupných míst hráze, revizní štol a sruženého objektu hráze, odkud je voda z přehrady odčerpávána do úpravy. Také návštěva

úpravy vody v Hulicích byla spojena s podrobnou prohlídkou a zasvěceným výkladem. Nelze nezmínit expozici Včelí svět v Hulicích, zdslavickou kostnici nebo prohlídku areálu Rehabilitačního ústavu v Kladruzech.

Tato setkávání nebyla jen ukázkami výsledků práce jednotlivých obcí a obecních zastupitelstev, postupně se stala i pomyslným festivalem jídla. Každý den začínal spolu s příjemným očekáváním bohatou snídaní, pokračoval obědem, odpolední kávou, svačinou i večeří. Největší úspěch mezi účastníky ale slavily domácí koláče.

Poznávání susedů skládalo velký úspěch, trochu překvapivě přínosné bylo z jiného úhlu nahlédnout i do sousedních obcí v rámci jednoho mikroregionu. Tato akce, které se účastnili starostové, místostarostové, ale také představitelé obecních spolků, byla podpořena Ministerstvem pro místní rozvoj ČR, podprogramem Podpora rozvoje a obnovy venkova. ♦

ješ

Tomáš Fassati dal před přírodovědou přednost umění

Kdyby se Tomáš Fassati vydal po stopách svých rodičů, byl by dnes zřejmě přírodovědcem. Ale v Benešově by nebylo Muzeum umění a designu, jehož je ředitelem. Když se totiž rodilý Pražák a posázavský patriot rozhodoval, kudy se bude ubírat jeho profesní kariéra, dal před přírodními vědami přednost studiu na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění (FAMU) v Praze. „Můj profesor mě tenkrát umožnil, abych se v rámci studia specializoval na teorii umění a vizuální komunikace. Později jsem se ke studiu vrátil a postupně jsem vystudoval ještě psychologii, filozofii a sociologii. Doplnilo mi to vzdělání do potřebného rozsahu,“ říká.

Po vzoru rodičů chtěl být původně biologem nebo botanikem. Pak ale zjistil, že umění může také zobrazit krásu přírody, a vystudoval uměleckou školu. Velice brzy však poznal, že je mu bližší teorie než přímá tvorba. „Od rodičů jsem měl spíš předpoklady vědeckého prostředí, umělecké jsem získával postupně. Ale možná je to dobře, protože se říká, že přes všechnu racionalitu člověka většina jeho rozhodnutí je podložena jenom emotivně a přes všechnu civilizaci a technologie člověk stále tíhne především k nějaké kráse, ať už je zprostředkovaná přírodou nebo uměním,“ poznamenal Tomáš Fassati.

Bydlel v Praze, ale dětství prožil na chatě u řeky Sázavy v Lukách pod Medníkem. Po vysokoškolském studiu nastoupil roční vojenskou službu v Banské Bystrici. Krajina pod Nížkými Tatrami se mu zalíbila natolik, že tam zůstal. „Asi bych odtamtud neodešel, Slováci mě přijali velice pěkně. Jako mladý nadšenec jsem ve spolupráci s městem a Československou televizí, již jsem byl tehdy zaměstnancem, založil v Banské Bystrici galerii fotografie a grafického designu. Ale neuvědomil jsem si, že normalizační politika má své ostré represivní nástroje, které je třeba respektovat, jinak se člověk dostane v lepším případě do kotelny, v horším do vězení, a já jsem galerii řídil dost svobodně. Nevystavoval jsem sice zakázané a protistátní umělce, ale takové ty na „hraně“, kteří dráždili komunisty. Navíc jsem naivně komunikoval se zahraničím, což jsem jako mladý člověk považoval za samozřejmé a nezbytné. Až se jednoho dne objevili neznámí pánové ze státní bezpečnosti a začali mít dotěrné otázky. Nejsem hrdina, tak mě to vystrašilo, že jsem zacouval a neriskoval. V očích místních politiků jsem už byl ale člověkem, kte-

rý nejde s režimem. Postarali se o to, že během krátké doby byla galerie zavřena a já jsem přišel o místo. Neměl jsem šanci sehnat kvalifikované zaměstnání, takže jsem skončil v kotelně. Ale vzpomínám na to jako na romantické mládí, ovšem s vědomím toho, že celý život by to dělat nešlo,“ popsal Tomáš Fassati.

Jinou práci se mu několik let nepodařilo sehnat, proto se rozhodl i s rodinou přestěhovat do Čech. Stalo se tak v létě 1989, v období takzvané perestrojky. Odpověděl na inzerát tehdejšího Okresního národního výboru v Benešově, který hledal na odbor kultury kvalifikovaného vysokoškoláka bez komunistické legitimace. A pak přišla se Sametovou revolucí svoboda a demokracie. Tomáš Fassati stál u založení kulturní komise Občanského fóra v Benešově. A jedním z cílů, které si vytyčila, byl vznik galerie. „Podmínky nebyly lehké, existovala tu mnohá osobní napětí a boje mezi různými skupinami lidí, kteří si obhajovali svou existenci nebo hledali novou. Nechal jsem se zaměstnat u okresní kulturní správy, o které všichni zasvěcení, kromě mě, věděli, že se do roka bude rušit. Začal jsem pracovat na založení galerie-muzea, dokázal jsem vzít i za řemeslo – šrouboval jsem panely, vrtal, natíral...“ vzpomněl. Pak ale byla kulturní správa zrušena.

A Tomáš Fassati začal bojovat za nově vytvořenou galerii výtvarného umění. Po dlouhých vyjednáváních nakonec přesvědčil zastupitele Benešova, aby galerii převzalo město. Boj tím ale zdaleka nekončil – během necelého roku museli dokázat, že si nová kulturní instituce zaslouží místo na slunci. „Podařilo se přesvědčit veřejnost, začali jsme bezplatně dostávat velké dary do sbírky. Přestali u nás odmítat vystavovat kvalitní autoři, protože jsme nevystavovali kýč – poctivá galerie nemůže vystavovat kýč, protože galerie není z oblasti zábavního průmyslu, ale z oblasti vzdělávání a školství a kýčem lidé nevzděláte, naopak. Profil instituce se začal

postupně zdvihát. Nebylo jednoduché ho udržet, protože existují desítky sil, které vás tlačí zpátky, ale nakonec jsme byli přijati do klubu uznávaných kvalitních institucí – Rady galerií České republiky,“ vzpomněl Tomáš Fassati.

„V průběhu života jsem také sám nějaké umění dělal, ale když je člověk organizátor a teoretik, tak nemá nikdy svoji tvorbu příliš prezentovat. Zabýval jsem se grafickými úpravami a fotografií, to mi těsně po revoluci umožnilo si trochu přivydělat. Měl jsem soukromé designové studio, ale záhy jsem pochopil, že na něj nemám čas, pokud chci pořádně dělat svou práci. Teď už se k fotografování vracím spíš jen pro potěšení,“ dodal.

Nemá někdy umění „plné zuby“, jak relaxuje? „Vybázení z množství práce a starostí hledám

spíš v přírodě. Utíkám do Posázaví. Ze zdravotních důvodů jsem musel přestat se sjezdovým lyžováním, ale měl jsem vždycky rád běžky, akorát na ně nebylo moc času. Teď si to vynahrazuji na nedaleké České Sibiři, která je na běžky perfektní. Jezdili jsme na lodích po Sázavě, ale už to není ta romantika jako dřív. Oblíbil jsem si i jízdu na kole. Teď jsem nejvíce nadšený chodce a dělám i jógu,“ shrnul Tomáš Fassati. A ještě jeden koníček ho provází celý život – zahrádkaření a sadaření. „Věnoval jsem se tomu už jako malý kluk, když jsem ještě chtěl být botanikem. Tehdy jsme bydleli v domě se zahrádkou. Díky svým starým koní-

kům a rodičům, kteří mě přiměli, abych si dělal herbář i sbírku motýlů, znám kytky a zvířata i to, co potřebuji k životu. Souvisí to s mým obecným vztahem ke světu. Když se zajímáte o přírodu, poznáte spoustu věcí i o lidech. A nemůžete mít rád lidi a nemít rád přírodu. Těším se, že někdy budu mít čas na pěstování zeleniny a kyték, vyžaduje to ale systematickou práci. Teď zvládám tak akorát sadaření, kde stačí občas prořezat stromy a sklídit úrodu,“ přiznal. ♦

jt

Mirka Strakatá spojila svůj život s přírodou

Její den má snad víc než 24 hodin, napadne vás při rozhovoru s Mirkou Strakatou. Vitální ředitelka Mateřské školy v Maršovicích má ráda přírodu. Zúročuje to nejen ve své práci, ale prakticky v celém životě. K ochraně životního prostředí vede malé předškoláky, napsala knihu, publikuje v časopisech, účastní se odborných seminářů, a aby toho nebylo málo, začala studovat vysokou školu. „Také moc ráda cestuji, poznávám různé země i kraje, jejich přírodní krásy i historické zajímavosti, kulturu, zvyky a tradice. Je to velmi obohacující. Vzhledem k mé cestovatelské zálibě píšu občas i cestopisy,“ dodala. Ráda se věnuje také turistice, cyklistice a lyžování. Na koníčky jí ale během školního roku moc času nezbyvá, snaží se to dohnat alespoň o prázdninách.

Získané informace si nenechává pro sebe a snaží se je šířit dál. „Píšu o tom, co děláme s dětmi. Může to být inspirativní pro ostatní školky,“ dodala. Výsledkem je kniha „Pojďte s námi do přírody“, v níž popsala hry pro děti z mateřských škol. Publikace, která vyšla nákladem 3 000 kusů, je výsledkem jejich mnohaletých zkušeností z oblasti environmentálního vzdělávání ověřeného v praxi. Je rovněž členkou publikačního týmu v několika odborných nakladatelstvích, kde v rámci časových rezerv publikuje projekty a tematické celky týkající se předškolního vzdělávání.

Začalo to v roce 2003, kdy byla Mirka Strakatá ředitelkou mateřské školy v Heřmanicích. Navázala kontakt se záchrannou stanicí Ochrany fauny ČR ve Voticích, konkrétně s její pracovník RNDr. Petrou Novou, Ph.D. „Myslela jsem si, že to bude okrajová záležitost, ale vznikla z toho několikaletá intenzivní spolupráce. Já jsem do ní vkládala složku pedagogickou, Petra přírodovědnou,“ popsala začátky Mirka Straka-

– Partnerství škol nazvaný Poznávání přírody všemi smysly. Na jeho základě si heřmanické děti tři roky vyměňovaly informace o přírodě s předškoláky z Norska, Anglie, Litvy, Slovinska a Chorvatska. „Posílaly si navzájem obrázky, vlastní výrobky i přírodniny nasbírané v okolí školek. Pak zkoumaly, jestli v zemi kamarádů rostou stejné keře a stromy se stejnými plody, listy, šiškami... jako u nás. Vytvořily také herbář – samy si na vycházkách v přírodě vyrýply rostliny, vylišovaly je, nalepily na papír. K tomu se přidaly popisky a herbáře jsme poslali k přátelům do zahraničí. Podobně jsme dostali i od nich. Všechno bylo formou hry a děti to moc zajímalo,“ řekla Mirka Strakatá. Významnou úlohu v tom sehrála postavička skřítky Mecháčka, který s učiteli absolvoval i stáže v zahraničí, kterých se předškolní děti zúčastnit nemohly. Mecháček to zvládl za ně, účastnil se dětských her v partnerských školách, které pak jeho pohledem učitelky dětem přiblížily. „Účast v projektu byla pro naši školku velkou prestiží, i když to na malé vesnici mohl někdo vnímat jinak,“ dodala Mirka Strakatá. Projekt, který zastřešovala NAEP (Národní agentura pro evropské vzdělávací programy), získal ocenění Příklad dobré praxe a reportáž o něm natočila i Česká televize. „V rámci programu Comenius a dalších programů jsem měla možnost během své praxe navštívit mnoho mateřských škol a školských zařízení v různých zemích Evropy a poznat tak rozličné vzdělávací systémy, specifické metody a formy vzdělávání v daných zemích, což je z hlediska mé profese velmi zajímavé a přínosné,“ konstatovala.

Ředitelkou Mateřské školy Heřmaničky byla Mirka Strakatá od roku 1998 do roku 2010, potom pracovala pro Výzkumný ústav pedagogický v Praze. „Jeho prostřednictvím jsem publikovala a publikuji i v současnosti odborné články o environmentálním vzdělávání,“ poznamenala. V roce 2011 se přihlásila do konkurzu na ředitelku Mateřské školy Maršovice, a vyšlo to. „Byla to tehdy jednotřídká, ale pro velký zájem se její kapacita rozšířila. Nyní máme

ve dvou třídách zapsaných 52 dětí, ale ani to nestačí, všechny zájemce jsme přijmout nemohli. Chodí k nám děti od necelých tří do šesti let. A v čem jsme proti jiným předškolním zařízením jiní? Asi v tom, že se víc orientujeme na environmentální vzdělávání,“ dodala.

O vztahu dětí k ochraně životního prostředí píše Mirka Strakatá kromě odborných médií například také do časopisu Myslivost. „Mezi myslivci žiju asi 20 let, manžel je myslivec a také kynolog. Je to zase o přírodě. Nejsem sice v těchto oblastech odborník, ale sleduji je očima člověka, který má rád přírodu. Ráda se zúčastňuji různých mysliveckých a kynologických akcí, kde jsou fajn lidi, příjemná atmosféra a o tom pak píši ve svých článcích. V Malé myslivosti pak píšu o vztahu dětí k přírodě a environmentálních činnostech, které děláme s dětmi ve škole,“ říká.

Kromě manžela má oporu ve dvaadvacetileté dceři Kateřině, která studuje na filozofické fakultě UK v Praze, obor pedagogika. „Kateřina

hovoří výborně anglicky a francouzsky a tyto dva jazyky také vyučuje. Učí děti od šesti do 15 let, připravuje několik studentů k maturitní zkoušce, vede kroužek angličtiny a oba jazyky vyučuje i v rodinách. Tato činnost s dětmi ji velmi naplňuje, doma si připravuje různé hry a činnosti, které vedou děti zábavnou formou k osvojení jazyka. Děti to podle jejich rodičů baví, na hodiny se těší,“ pochlubila se Mirka Strakatá.

Vyrůstala na vesnici, odmala tíhla k přírodě a to jí zůstalo. Heřmanická školka stála na kraji lesa, prakticky uprostřed přírody. Nabídnout malým dětem něco víc, než dostávali jejich vrstevníci v jiných školách, pak bylo nasnadě. Navíc když našla empatického partnera ve společnosti Ochrana fauny ČR. Snaží se ale dál vzdělávat. Loni dokončila Specializační environmentální studium pro učitelky mateřských škol, nyní studuje prvním rokem školský management na vysoké škole. A také připravila projekt na realizaci přírodní zahrady u maršovické školky a shání na něj finanční prostředky. Podporu našla u rodičů dětí v mateřské škole. S jejich pomocí školka uspořádala vánoční jarmark pro veřejnost, na kterém se prodávaly výrobky dětí. Stejně jako jeho výtěžek půjdou na přestavbu zahrady i peníze ze sběru surovin. A pokud projekt neuspěje v dotačním řízení, Mirka Strakatá věří, že se ho podaří s podporou obce a rodičů realizovat třeba v menším rozsahu a na etapy. ♦

tá. Důležitým mezníkem byl rok 2005, kdy se zúčastnila semináře v Norsku a navázala tam kontakty s několika zahraničními mateřskými školami. Společně připravily projekt Comenius

V pestrobarevném království Dagmar Hulmákové

Je to svým způsobem návrat k dětským hrám. Skládání drobných kousků do pestrobarevné mozaiky. Stačí pootočít jeden dílek a výsledné dílo dostane úplně jiný rozměr. Takový je patchwork. Tradiční a stále více oblíbená technika založená na spojování kousků různobarevných látek do zajímavých vzorců. Okruh nadšenců, kteří mu propadli, je čím dál širší. Už více než deset let mezi ně patří i Dagmar Hulmáková z Vlašimi. Sešívání drobných kousků do úžasných obrazců je pro ni příjemným únikem do světa fantazie. Stačí se zajít podívat do jejího obchůdku naproti bráně do vlašimského zámku. Nebo na www.hulmak.cz prolistovat galerii výrobků. Zjistíte, že se právem zařadily mezi první nositele titulu KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální značka®.

„Když jsem byla na mateřské dovolené s nejmladším synem, viděla jsem v televizi seriál Alex Andersonové nazvaný „Quilt“, který mě nadchl. Ruční práce mi byly vždycky velice blízké, přivedla mě k nim mamka. Šila, pletla, háčkovala, nenosili jsme prakticky kupované věci. Moc mě bavilo třeba vyšívání. K patchworku mě popostrčila kamarádka. Když jsem jí vyprávěla o seriálu, který jsem viděla v televizi, a viděla mé nadšení, jenom mi řekla, ať to zkusím. První výrobky jsem šila na svém starém šicím stroji a látky jsem stříhala nůžkami. Patchwork ale vyžaduje velkou přesnost a pečlivost, proto jsem si pořídila řezací podložku, řezák, pravítko a koupila si nový šicí stroj. Začala jsem s drobnostmi. Prostírky pro maminky a babičky k Vánocům, polštářky a pak jsem se pustila do větších věcí,“ popsala Dagmar Hulmáková své

seznamování s patchworkem. Bylo to kolem roku 2000, moc materiálu pro tuto techniku v obchodech nebylo. Inspiraci čerpala ze zmíněného televizního seriálu, který si nahrála, hledala v časopisech a především zapojila fantazii. „Internet tehdy nefungoval tak, jak dnes, kdy si z něj můžu stáhnout návody a spoustu vzorů. Odborné časopisy prakticky neexistovaly, půjčila jsem si jednu knížku od kamarádky, byla to snad jediná publikace, která v té době v Česku existovala. Sehnala jsem si nějaké knížky ze zahraničí. Základní věci jsem si vlastně „vykoukala“ sama, jsem prakticky samouk,“ dodala.

Při tvorbě se předlohy přísně nedrží, raději popouští uzdu vlastní fantazie. „Baví mě, když si to můžu sama vymyslet a dělat si podle svého. Je to zábavnější, než když někdo přijde a trvá na své představě, většinou ale dá na můj názor, nechá si poradit a domluvíme se. Společně vybereme látku i vzory,“ přiblížila. Pustí se ráda do všeho – polštářků, prostírání i dek. „Fakt je, že když děláte ubrus nebo deku, něco většího než jen obrázek na zeď, můžete se víc realizovat,“ poznamenala. A kolik výrobků má na svém kontě? „Moc,“ směje se.

Délka výroby každého výtvaru záleží na tom, z kolika kousků se skládá, z jakého je vzoru, jestli je prošíván na stroji nebo ručně. „Výroba jednodušší deky na jednolůžko od chvíle, kdy si stoupnu ke stolu a začnu řezat kousky látky, šít a žehlit je, až po poslední steh na lemování, trvá tak 30 až 40 hodin. Pokud jde o složitější vzory nebo deku či přehoz na dvoulůžko, pak čas nad ní strávený se může až zdvojnásobit. A do toho nezapočítávám čas strávený nad výběrem a přípravou látek, promyšlením vzorů. Často si je vymýšlím a sestavuji sama, takže musím pečlivě propočítat počet kousků na rozměr, který potřebuju,“ popsala. Materiál už je podle ní dostupný. Dříve se bavlněné látky, které by se daly sladit barevně nebo vzorem, sháněly jen velice těžko, nyní je to mnohem lepší. Vychází také spousta knih a přibývá i firem, které se patchworkem zabývají, ať už přímo šitím na zakázku nebo prodejem látek a pomůcek. „Na internetu se dá najít spousta obchodů s látkami, i kamené obchody si uvědomuji, že je třeba mít v nabídce širší sortiment bavlněných látek vhodných pro patchwork. Chodí sem i spousta materiálů ze zahraničí určených už přímo pro patchwork,“ konstatovala Dagmar Hulmáková. Co by pora-

dila začátečníkům, kteří se do skládání barevné mozaiky chtějí pustit? Aby byli trpěliví, přesní

a pečliví. Protože každé pochybení nebo zaváhání je na výsledném obrázku poznat.

Patchwork je pro Dagmar Hulmákovou velkým koníčkem. K němu „utíká“ od daňového a finančního poradenství, kterým se jinak zabývá. „Když se mi čísla míhají před očima nebo mě něco rozzlí, jdu a třeba na půlhodinu si sednu k šicímu stroji,“ prozradila. Kancelář má totiž ve svém obchůdku, který otevřela před pěti roky. „Mám tam roztažený šicí stroj, takže si k němu můžu kdykoliv sednout a pokračovat v rozdělané práci,“ vysvětlila. Dříve šila doma, „dílnu“ měla v kuchyni, což ale v rodině se třemi

děti nebylo příliš vhodné. S rukama v klíně ale dlouho sedět nedokáže, takže často šije i po večerech u televize. A to hlavně k radosti kocoura, který se s oblibou prochází po čtvercích látky připravených ke kompletaci a poskládaných na podlaže.

Patchworkové techniky jsou staré zřejmě více než 3 000 let. Podle existujících důkazů je znaly už civilizace na březích řek Gangy, Eufratu i Tigrisu, využívaly se na Středním východě, v Persii, Egyptě, Řecku i v antickém Římě. Největšího rozvoje ale patchwork dosáhl v Americe v 19. a 20. století. V době celosvětové krize se mouka, cukr, sůl i krmivo pro dobytek prodávaly ve velkých bavlněných pytlích, které pak hospodyňky používaly na polštáře, povlaky, sukne i šaty pro děti. Výrobci proto začali na trh dodávat pytle s různými vzory. ♦

jt

Na návštěvě v Křečovicích – „vesnička středisková“

Pamatujete? Malebná vesnická návěs s kostelem obehnaným hřbitovní zdí. Zpoza ní se naskytne pohled na dvorek domku řidiče Pávka. Toho, který denně se svým závozníkem Otíkem

mířil jednotným krokem do areálu zemědělského družstva ležícího na protější straně návsi. Opodál stojí stavení s velkými dřevěnými vraty, která se svou škodovkou prorazil svérázný doktor Skružný. Jsme v Křečovicích. Obci, která se stala kulisou dnes už kultovní komedie Jiřího Menzla Vesničko má středisková. Od jejího natočení uplynulo téměř 30 let. Filmový obraz poklidné vsky se ale za tu dobu příliš nezměnil. Snad jenom stromy na návsi povyrostly, některé domy dostaly nové kabáty... A z brány u vjezdu do družstva zmizel nápis „JZD Mír Neveklov“ korunovaný rudou pěticípou hvězdou.

Křečovice ale nejsou skanzenem, v němž se zastavil čas. Staví, opravují a budují, co jim obecni rozpočet dovoli. A není toho málo. Třeba čistírna odpadních vod za 10,5 milionu korun, na kterou dal Středočeský kraj dotaci 3,9 milionu korun. „Kanalizaci zatím nemáme, do čistírny svážíme odpadní vodu traktorem a cisternou, zatím to funguje dobře. Kanalizaci ale potřebujeme, už jsme udělali výběrové řízení na jejího dodavatele a sháníme peníze. Potřebujeme postavit aspoň část řadu, který by se napojil na čistírnu. Pokud dotaci nedostaneme, budeme to muset postavit za své. Neměl by to být ale velký problém, protože finančně na tom nejsme tak zle. Když jsem přebíral obec od minulého vedení, bylo na jejím účtu kolem 15,5 milionu korun. A přestože jsme od té doby realizovali investice za skoro 12 milionů korun, na účtu stále zůstává kolem 14 milionů korun,“ říká starosta Robert Nečas. Celkový rozpočet čistírny a kanalizace byl asi 39 milionů korun bez DPH, zbývá tedy ještě postavit řadu za skoro 30 milionů korun. „Musíme to udělat v každém případě, i kdyby to mělo být po kouskách,“ dodal starosta.

Půjčovat peníze si obec nechce. Její roční rozpočet se pohybuje od devíti do deseti milionů korun. Přilepšit by si mohla díky novému zákonu o rozpočtovém určení daní, který by měl

do obecní kasy přinést navíc téměř 1,2 milionu korun. „Hodně by nám to pomohlo,“ poznamenal starosta.

Křečovice připravují například zateplení základní školy. Bude stát asi 1,7 milionu korun, z toho by zhruba 590 000 korun měla pokrýt dotace. Objekt potřebuje vyměnit okna, opravit omítky, zateplít půdu. „Školu

nechceme zrušit, to bychom do ní neinvestovali. Mezi zastupiteli má velkou podporu, protože je to jedna z mála kulturních institucí v obci. Pořádá různé koncerty a vystoupení,“ uvedl starosta. Křečovické školské zařízení nabízí vzdělání dětem od 1. do 5. třídy. Loni se jeho vedení ujala nová ředitelka, která má plno zajímavých plánů. Objekt ale vyžaduje značné investice, obec do něj každoročně dává kolem milionu korun.

Větší opravu by si zasloužila také světnička skladatele Josefa Suka. Tohoto významného křečovického rodáka připomíná skromný příbytek v objektu školy, který je na požádání přístupný veřejnosti. Sukovo jméno nese také lipové stromořadí v Křečovicích, které bylo v soutěži pořádané sdružením Arnika vyhlášeno Alejí Středočeského kraje 2012. Stromořadí s 22 vzrostlými lipami a památnými kameny s vytesanými jmény okolních obcí i skladatelových děl vede k mohyle Josefa Suka. Je připomínkou kulturních tradic Křečovic. Podle dostupných informací bylo vysazeno k 20. výročí založení republiky v roce 1938. Podle starosty

V současnosti obec chystá opravu sochy Jana Nepomuckého v Krchlebech; jedná se o investici za 150 000 až 200 000 korun. Plánuje také vybudovat v Křečovicích zázemí pro setkávání občanů. Vzniknout by mělo přestavbou chátrajícího obecního objektu na návsi. Projekt už existuje, bude se ale muset předělat, aby odpovídal současným požadavkům.

Společenský život v obci udržují také hasiči. Dobrovolné hasičské sbory jsou nejen v Křečovicích, ale také ve spádových obcích Nahoruby, Krchleby a Hořetice. „Činnost hasičských spolků podporujeme, chceme, aby se měly kde scházet. Nakoupíme jim materiál a potřebné opravy nebo úpravy prostorů pro činnost udělají svépomocí jejich členové. V Hořeticích se například scházejí v hospodě, kde jsme nechali vyměnit část oken, letos v tom budeme pokračovat. Starou hospodu využívají také hasiči v Krchlebech k pořádání zabíjaček a zábav, tam jsme zase nechali vyměnit vrata hasičárny a vybudovali jsme

k ní lepší příjezd,“ řekl starosta. Nové prostory dostali také hasiči v Nahorubech, protože jejich původní zbrojnice musela obec vrátit v restituci.

Kromě hasičů, kteří mají i družstvo žen, v obci funguje ještě spolek myslivců a fotbalový oddíl TJ Sokol Vltavan Křečovice. „Fotbalové hřiště si chlapi upravili, chybí tam ale přívod elektrické energie a jeho vybudování by bylo moc drahé, protože hřiště je mimo zastavenou část obce. V případě potřeby vypomůže malá elektrocentrála, která však nemá dostatečný výkon na to, aby pokryla větší akce, které bychom tam rádi pořádali,“ poznamenal starosta.

Pod obec Křečovice spadají osady Zhorný, Skříšov, Krchleby, Nahoruby, Poličany, Živoš, Krchlebská Lhotka, Vlkonice, Strážovice, Hořetice, Hořická Hůrka, Brdečný a Hodětice. Dohromady v nich žije kolem 740 lidí. Podle starosty nemá obec problémy s úbytkem obyvatel, naopak jich přibývá. ♦

Čerčany objevují kouzlo sousedských setkání

Když se na sklonku loňského roku rozsvěcel v Čerčanech vánoční strom, sešli se na malém prostranství u kulturního domu skoro všichni obyvatelé. Obavy organizátorů, zda podobná akce místní zaujme, se tak ukázaly být liché. Lidé už totiž k životu nepotřebují jen hmotné statky. „Chtějí se scházet, poznávat, bavit se,“ říká starostka Dana Tomášková. A obec jim k tomu plánuje vytvořit podmínky. Třeba úpravou prostoru před nádražím, který je v současnosti jedním velkým parkovištěm. Mělo by se proměnit v klidný záliv s lavičkami a květináky. „Zpracováváme projekt a doufáme, že se nám to letos podaří zrealizovat,“ dodala starostka.

Spolková činnost není v Čerčanech malá. Funguje tu TJ Slavoj, občanská sdružení Dráče

a Chlum, dobrovolní hasiči, rybáři, zahrádkáři, zajímavé společenské aktivity nabízí i občanské sdružení Tři provozující zdejší Hospic Dobrého Pastýře. Všichni ale postrádají náměstí, kde by se mohli scházet ve větším počtu. Třeba při Čerčanském ochutnávání, tedy jarmarku lahůdek, pečiva, paštik, sýrů a jiných laskomin doplněném o prodej dřevěných a proutěných výrobků, keramiky, hraček, šperků... Jarmark se stal pěknou tradicí a Dana Tomášková věří, že podobnou prestiž získá i rozsvícení vánočního stromu. „Teď ještě vymyslíme nějakou jarní akci, nechybí u nás ani dětské dny. Vždycky si to někdo vezme za své a zorganizuje, nadšenci mezi námi nechybí, navzájem si pomůžou, funguje to. Vzhledem k tomu, že došlo (ve spolupráci

s novým nájemcem) k částečné rekonstrukci prostoru kulturního domu, bude i zde více prostoru k organizaci společenských a kulturních akcí. Už k tradičním patří například koncert Podblanického hudebního podzimu,“ poznamenala starostka.

V Čerčanech žije v současnosti přes 2 600 lidí. Úbytek obyvatel obec nepociťuje, naopak. Její obrovskou výhodou je blízkost Prahy s nabídkou pracovních příležitostí. V obci je školka, škola, obchod. „Je to obrovská deviza, lidem se u nás žije dobře,“ říká Dana Tomášková. Ale není to zadarmo. Přestože se obci daří usměrnit stavební boom, nároky na služby jsou vyšší. Chyběla například místa v mateřské škole, takže v posledních letech dostávaly přednost místní děti. Obec ale loni kapacitu školky rozšířila o 21 míst na nynějších 121. „Situaci jsme tím vyřešili, můžeme přijmout i tříleté děti, snažíme se matkám vyhovět. Bereme sice pořád přednostně čerčanské, ale po dohodě se starosty okolních obcí mají šanci i děti odjinud,“ dodala Dana Tomášková. Další místa pro předškoláky vznikla v nábavbě nad stávající částí budovy školky, obec na to vyčlenila z vlastních zdrojů 3,1 milionu korun.

Přístavba školky byla loni největší investiční akcí v obci. Základní škola podobné problémy nemá – její kapacita je 500 míst, v současnosti ji navštěvuje asi 350 dětí. Nedostává se ale míst ve školní družině, kterou může v současnosti navštěvovat maximálně 90 dětí. Družina je v bývalém rodinném domě a jeho prostory jsou omezené, pro provoz družiny se proto bude muset částečně využít budova školy.

Obec se loni podílela na vybudování sítě v jedné lokalitě určené k zástavbě, v současnosti tam má pět parcel. „Zájem

o stavební pozemky je, obec je ale dosud neměla, zájemce jsme museli odkazovat na soukromníky,“ uvedla starostka. Až 50 rodinných domů by podle územního plánu mohlo vyrůst v další lokalitě, je ale třeba posílit čistírnu odpadních vod. Studii na výměnu její technologie už obec má. Náklady jsou asi 1,9 milionu korun, o způsobu financování jedná obec s developerem. Podle starostky je infrastruktura v obci z 85 procent vyřešena, část kanalizace ale volá po obnově. Radnice se snaží také opravovat chodníky, jedná se ale většinou jen o běžnou údržbu, na víc nemá v rozpočtu peníze. Ke zvýšení bezpečnosti chodců v obci by měl přispět i plánovaný chodník od železničního viaduktu až po hospic, jeho realizace ale závisí na tom, zda se podaří sehnat finanční prostředky.

„Na investice nám moc nezbyvá, máme rozpočet zhruba kolem 35 milionů korun. Letos plánujeme opravit část silnice v Sázavské ulici, bude to stát kolem milionu korun,“ vysvětlila starostka. Obec nyní získala dotaci na čistící vůz. Před několika lety zakoupila multikáru, která se při údržbě obce hodně osvědčila. „Každý den je v provozu, jezdí s ní dva pracovníci, kteří se starají o údržbu obce. Měli jsme také pomocníky z úřadu práce, teď už to ale asi nejde. Na dalšího údržbáře, který se stará o vzhled obce – seká trávu, upravuje zeleň, zametá komunikace, máme dotaci z operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost. Snažíme se víc pečovat o vzhled obce, sekáme trávu, uklízíme, lidé to vnímají pozitivně,“ uvedla starostka.

Letos chtějí také zahájit přípravu stavby tělocvičny. „Máme sice obecní sokolovnu, není ale ideální. Docházejí do ní i školáci, protože škola nemá žádné sportoviště. Požádali jsme o dotaci z programu Leader na hřiště, bude stát přibližně 2,3 milionu korun. Mělo by vzniknout rekonstrukcí areálu, který je spojený se školní družinou. Je to prostor vhodný pro sportovní a volnočasové aktivity. Lidé za sportem nechť chodit daleko, takže kdyby se nám podařilo projekt zrealizovat, bylo by to výborné,“ řekla starostka. Obec chce postavit také víceúčelový sportovní areál, který by využívala škola i veřejnost. Už má na něj stavební povolení, zbývá sehnat potřebných 15 milionů korun. ♦

jt

Jak bude vypadat nastávající vodácká sezona na řece Sázavě

Letos jsme tu pro Vás již 20. sezonu. To je prostor k oslavě a důvod k zamyšlení. V uplynulých letech jsme udělali hodně dobrého, také ale množství chyb. Máme opravdu chuť na sobě pracovat, měnit se, jít dál. Rádi bychom Vám dokázali, že toto nejsou jen slova. Motivací pro naši práci jste vy – naši hosté, rodiny s dětmi i „praví“ vodáci, kteří si řeku chtějí opravdu užít. Prostě Sázava v klidu, pohodě, s úsměvem a vždy bezpečně. Pokud naše úsilí za podpory vaší spokojenosti vytrvá, určitě se vše podaří.

Půjčovna lodí

Až roztají poslední zbytky ledů, až se začne zele-

nat tráva a do studené Sázavy se budou opírat sluneční paprsky, začnou vodáci netrpělivě okukovat sázavské břehy. I my z Bisportu již oči nespouštíme z břehů Sázavy a už se těšíme na vás – naše milé hosty. Celou zimu jsme pečlivě připravovali nové služby a aktivity, abychom potěšili vaše vodácká srdíčka. Od letošního roku se soustředíme na Sázavu. Nabízíme sedm základen – loděnic, kde můžete vybavení vyzvednout a vrátit ZDARMA – Stvořidla, Kácov, Český Šternberk, Sázava, Čerčany, Týnec nad Sázavou, Pikovice. Novinkou je převoz batohů a zavazadel mezi základnami. Zrušili jsme stornopoplatky a nově můžete změnit termín výletu bez dalších poplatků.

Půjčovna kol

Naše kola se již nemohou dočkat, až je vyvedete z „depa“ na první jarní cyklovýlet. Čeká jich na vás celá šedesátka, slušná „stáj“, že? Posázaví vám nabízí širokou škálu rozmanitých tras okolo řeky.

Lanový park

Pokud nechcete vyrazit na kolo a láká vás jiný druh adrenalinu, pak právě pro Vás bude ote-

vřen lanový park. Ten se nachází v samotném středu Týnce nad Sázavou. Dvě lanovky nad řekou a šestnáct překážek ve dvou patrech nad sebou dávají parku zcela jiný rozměr.

Turistické ubytovny

Pokud nejste typ na spaní pod stanem, máme pro vás tři turistické ubytovny za přijatelné ceny. První najdete v Kácově, další v Sázavě a Týnci nad Sázavou. Již od 145 Kč můžete v klidu, teple a bezpečí přenocovat v Bisportu. Úschova lodí zapůjčených Bisportem je samozřejmostí.

Týnecký Bisport je zde pro všechny milovníky vodáctví a outdoorových aktivit. Vždy byl a bude naším cílem spokojený host (práce to není lehká, ale jsme za ni rádi). Vaše úsměvy a to, že se k nám vracíte a ještě přivedete své kamarády, jsou pro nás největším oceněním, kterého si nesmírně vážíme. ♦

Bisportáci

Sdružení obcí Neveklovská je v likvidaci, obce ale budou dále spolupracovat

Sdružení obcí Neveklovská 1. února 2013 vstoupilo do likvidace. Dobrovolný svazek vznikl v roce 1999 a měl osm členů. Podle některých z nich ale nepřinášel obcím takový užitek, jaký očekávaly. Obce však chtějí dále spolupracovat, a to v rámci Místní akční skupiny Posázaví (MAS).

Výpověď daly čtyři obce a sněm pak následně rozhodl o rozpuštění svazku. Další vzájemná spolupráce bude dobrovolná, například obec

Stranný už se stala partnerem MAS Posázaví. Jejím partnerem je delší dobu i další ze členů rozpadlého svazku, město Neveklov. Partner-skou smlouvou s MAS Posázaví už podepsaly i obce Maršovice a Křečovice.

Sdružení obcí Neveklovská vzniklo s cílem zajistit optimální a koordinovaný rozvoj celého území mikroregionu, v němž leží obce Krňany, Křečovice, Maršovice, Neveklov, Rabyň, Stranný, Tisem

a Vysoký Újezd. Všechny obce byly postiženy ná- silným vystěhováním obyvatel během 2. světové války. Na jejich území bylo vybudováno cvičiště jednotek SS. Trvalo velmi dlouho a stálo mnoho úsilí, než se na tato místa opět vrátil život. Jedním z dalších cílů sdružení proto bylo zlepšit životní podmínky obyvatel. Roční rozpočet sdružení se pohyboval kolem 350 000 korun a většinu jeho příjmů tvořily dotace od obcí. ♦

Co nového na Gymnáziu Benešov?

Gymnázium Benešov má nový studentský klub. Vznikl v půdním prostoru nad severním křídlem budovy. Využívat ho mohou nejen studenti gymnázia, ale i žáci dalších benešovských škol a zájemci z řad veřejnosti. Klub stál více než čtyři miliony korun, 700 tisíc korun bylo investováno do vybavení. Část z nákladů pokryla dotace ze Strategického plánu Leader, významnou část uhradil vlastník budovy, město Benešov.

Součástí klubu je žákovská knihovna, studovna, projekční 3D místnost. Pořádat by se v něm měly literární pořady, autorská čtení a podobné akce určené nejen žákům gymnázia, ale také zájemcům zvenčí.

Realizace projektu se připravovala asi deset let. Prvotní snahou bylo zmodernizovat žákovskou knihovnu školy pocházející z 60. až 80. let minulého století. Místnost plná regálů byla až po strop

napěchovaná knihami, chybělo jí ale potřebné zázemí. A nezastavěná půda nad severním křídlem budovy přímo nabízela možnost to vyřešit.

Novorenesanční budova gymnázia byla postavena v letech 1905–1907 nákladem města podle plánů architekta Ing. Karla Dondy. V roce 1992 byla první půdní vestavbou vybudována v jižním křídle plynová kotelná. O čtyři roky později vznikly nad centrálním traktem čtyři učebny, kabinety a další zázemí, a to jako důsledek nárůstu počtu tříd v souvislosti s otevřením víceletého gymnázia. V rámci třetí půdní vestavby byla v roce 2007 vybudována v jižním křídle objektu keramická dílna. ♦

jt

Hasičský den na Konopišti

Slavnostní průvod, ukázký historické a současné techniky a hasičských historických praporů ze Středočeského kraje, mezinárodní soutěž koňských střikaček i klání o Miss Hasička Středočeského kraje budou na programu čtvrtého Hasičského dne na Konopišti, který se uskuteční 25. května v přírodním divadle v parku pod známým středočeským zámekem. „Hasičský den na Konopišti se stal už tradicí a sdružení hasičů ji zařadilo do celorepublikového kalendáře akcí dobrovolných hasičů,“ řekl Josef Páv, starosta Okresního sdružení hasičů Benešov, které setkání připravuje ve spolupráci s benešovským územním odborem Hasičského záchraného sboru. Josef Páv věří, že se akce zúčastní hasiči-fandové z celé České republiky.

„Budeme vystavovat historickou hasičskou techniku, zejména z našeho regionu. Máme ji poměrně velké množství a je udržovaná. Jednotlivé sbory tak budou moci předvést, co zdědily po svých předcích. Tyto muzejní materiály totiž udržují v perfektním stavu celé generace hasičů. Je to dobrá prezentace k nadcházejícímu 150. výročí činnosti dobrovolných hasičských sborů,“ dodal Josef Páv.

Akce, která se dá označit za celorepublikový sraz hasičů, začne slavnostním průvodem historické i současné techniky z Benešova na Konopiště. Jedním z hlavních bodů programu pak bude 4. ročník soutěže koňských střikaček s mezinárodní účastí hasičů z Polska, Maďarska, Slovenska a Holandska. „Soutěží koňských střikaček to vlastně před lety všechno začalo. Jezdili jsme na ni do Polska, tady se podobné klání nepořá-

dalo, tak jsme se rozhodli ho i sem přenést. Díky většinou Konopiště soutěže přilákala i mezinárodní účastníky,“ připomněl Josef Páv.

Součástí programu bude druhý ročník soutěže Miss Hasička Středočeského kraje. Do prvního výběrového kola je přihlášeno zatím asi 15 dívek. Setkání zpestří vystoupení profesionálních i amatérských hudebních skupin a zakončí ho hasičská vodní fontána v podání SDH Ratměřice.

Na Konopišti se kromě dobrovolných a profesionálních hasičů představí i další složky integrovaného záchraného systému – účast přislíbili zdravotníci, policisté i celníci. Na své si přijdou i nejmenší návštěvníci, pro něž připravují ukázky své činnosti mladí hasiči. Cílem je přilákat k požárnímu sportu nové příznivce, zejména děti. Dobrovolní hasiči si ale na nezájem „potěru“ stěžovat nemohou. „Říkáme, že jsme humanitární organizace, protože na rozdíl od jiných občanských sdružení, která si stěžují na nedostatek členů, my evidujeme nárůst členské základny. Zatímco před deseti lety jsme měli v rámci okresu kolem 8 000 členů, v současnosti jich je 10 500. Evidujeme nárůst základny o stovky dětí, další desítky se jich v obcích „motají“ kolem hasičských zbrojnic, aniž by byly členy,“ poznamenal Josef Páv.

Dobrovolní hasiči jsou hybnou silou společenského života na vesnicích. Jsou doslova fenoménem a drtivá řada menších obcí by bez nich kulturní činnost nevyvíjela. Bylo tomu tak už od prvopočátku. Na rok 2014 připadá 150. výročí prvního českého dobrovolného hasičského sboru. Vznikl ve Velvarech a kromě pomoci bližnímu se staral i o zajištění společensko-kulturního života. „Říká se, že lidé upadají do letargie

a deprese, ale na hasičích je znát, že činnost pro sousedy má pro ně pořád prvořadý význam. Kdyby to tak nebylo, nebudou naše počty stoupat,“ dodal Josef Páv.

Okresní sdružení hasičů Benešov má 233 organizací. Počtem členů je nejsilnějším ve Středočeském kraji a třetím v republice. ♦

jt

Přijďte si zaspportovat s Hvězdičkou

Zima končí, jaro už ťuká na dveře a ve Hvězdičce s jarem začíná nové cvičení pro děti i dospělé. Pro děti máme v nabídce cvičení od 3 měsíců do 7 let. Nabízíme dopolední i odpolední cvičení, minisportovky, tanečky, atletiku.

Děti jsou rozděleny do skupinek podle věku. Cvičí se s nářadím a pomůckami vhodnými pro danou věkovou kategorii. Cvičení je pro děti zábavou, při které se zažije spousta legrace, a zároveň si protáhnou celé tělo. Starší děti cvičí především samy, rodiče jim případně trochu pomáhají při něčem náročnějším. Důležité je děti pro činnost zaujmout, a proto jsou vybírány tematické bloky (hry na zvířátka, auta, roční období, pohádkové bytosti, víly, čerty). Pokud jsou děti takto motivovány, stávají se vnímavější a pozornější nejen vůči sobě, ale i kamarádům. Odměnou pro nás je radost dětí z pohybu a chuť přijít příště znovu.

Pro velký zájem se nově otvírá skupina pro děti narozené září až prosinec 2011. V současné době se doplňuje i do jiných věkových skupin. Hlásit se můžete průběžně během celého roku.

Pro dospělé je v nabídce zumba s posilováním, Vinyasa flow joga – dynamická jóga, zdravotní cvičení, relaxační seminář „Tanec života“, dynamické cvičení dle M. S. Norbekova. Nově v nabídce máme jógu pro těhotné, která je vedena

ve velmi klidném a relaxačním tempu, tak, aby si maminky protáhly a uvolnily celé tělo, zklidnily mysl a především se zkontaktovaly se svým miminkem. Naučí se správně dýchat a budou se připravovat na porod pozitivním myšlením a radostí z pohybu.

Dále je nově v nabídce předporodní kurz s cvičením pro těhotné, rozdělený do 4 lekcí. Na každé lekci si maminky nejdříve první hodinu společně zacvičí s porodní asistentkou a druhou hodinu, která je zaměřena již teoreticky, se postupně dozví vše o těhotenství, porodu, kojení, šestinedělí a péči o novorozence.

Přijďte si s námi zacvičit do tělocvičny MC Hvězdička v Dukelské ulici v budově vojenské ubytovny v Benešově!

Veškeré informace o nabídce Hvězdičky jsou na www.hvezdicka.info. Informace rádi poskytneme také na e-mailu: hvezdicka@hvezdicka.info nebo na telefonech 731 197 930 a 739 636 981. ♦

Blanka Škorpová

Chcete umět malovat? Pavel Michalica vás to naučí!

Namalovat obraz zvládne každý, tvrdí Pavel Michalica ze Světlé u Louňovic pod Blánkem. Důkazem jsou desítky lidí, kteří pod jeho vedením vytvořili své první olejomalby. Přitom žili v domnění, že malovat neumí a talentu nepobrali. Pavel Michalica je přesvědčen o opaku. Jako certifikovaný lektor metody Boba Rosse dokáže objevit skryté vlohy i v člověku, který umí namalovat jen domeček jedním tahem. „Netradičním způsobem tak zvyšují jeho sebevědomí,“ říká.

Američan Bob Ross (1942–1995) tvrdil, že malování a umění není jen pro pár vyvolených. Přesvědčily se o tom tisíce lidí na celém světě, kteří neváhali vyzkoušet jeho jednoduchou a rychlou metodu malby založenou na technice „mokrý do mokrého“. „Do obrazu se díky

tomu může dlouho zasahovat, když se něco nepovede, máme možnost to opravit. Navíc tady nejde o tah štětce, ale využíváme nátisk, z tmavého podkladu „vytahujeme“ a prosvětluje keře, stromy, kameny...“, popsal Pavel Michalica. A pokud se někdo bojí, že se mu něco napoprvé nepovede, může si to vyzkoušet na výcvikovém plátně, které má na kurzu malby k dispozici.

Malířské adepty vede Pavel Michalica postupně krok za krokem. „Talentu je potřeba jen z 20–30 procent, hlavní je zvládnout techniku. Důležité je držení štětce a jeho kladení na plátno, nabírání barvy. Když vám to někdo ukáže zblízka, jste schopni to zvládnout,“ shrnul Pavel Michalica své více než roční lektorské zkušenosti. Kdo patří k jeho klientům? Převážnou většinu tvoří ženy, letos by se to ale mohlo změnit, protože ke krajinomalbám, které nyní učí, přidá i malbu květin a zvířat. Věkové složení je různé, zájemci jsou mezi 20 až 60 lety, přidávají se i školní děti. „Někdo kurz dostane „za trest“ jako dárekový poukaz, někdo přijde na doporučení známých, jiný si o nás přečte na našich webových stránkách <http://veselemalovani.cz/>,“ prozradil Pavel Michalica.

K olejomalbě se dostal oklikou. Jako vyučený strojní mechanik pracoval ve vývojové dílně

Skláren Kavalier v Sázavě. S manželkou Věrou, vyučenou sklofoukačkou, později začal vyučovat keramiku v mateřských a základních školách. „Manželka si jednou koupila kurz olejomalby, ale nakonec jsem na něj jel já. Namaloval jsem tam svůj první obraz. Chytl mě to, tak jsem si udělal kurz pro lektory v Berlíně. Učili nás tam techniku krok za krokem, nezbytná je ale i trocha představitivosti. Pak jsem začal učit, tréma byla zprvu velká,“ přiznal Pavel Michalica.

Velkým vzorem mu je dědeček – zámečník, který i ve svém pokročilém věku a přes zdravotní problémy dokáže vzít za práci. „Někdo mu třeba přivezl pár kusů železa a on z toho vyrobil cirkulárku. I když už špatně vidí, pořád opravuje motory, dokáže rozebrat traktor jen na základě citu. Jezdil jsem k němu na prázdniny, dělal jsem na soustruhu, děda mě vedl, naučil mě jemné manuální zručnosti. Je to dar, ale i prokletí, protože každou chvilku mi někdo něco nosí, abych to opravil,“ poznamenal Pavel Michalica. Toho, že opustil řemeslo, ale nelituje. Nový smysl života našel v malování.

Bob Ross už sice nežije, ale má následovníky po celém světě. V Česku jeho učení šíří jen několik lektorů, spočítat by se dali na prstech jedné ruky. „Je to výborná technika pro začátečníky a pokročilejší, kteří chtějí vyzkoušet něco jiného. Jsme teprve na začátku, dostáváme se do povědomí lidí,“ řekl Pavel Michalica. Aby tuto metodu malby přiblížil co nejširšímu okruhu zájemců, připravuje výukové video a zdarma nabízí e-knihu Olejomalba krok za krokem. ♦

jt

Košé plné humoru v Hospici Dobrého Pastýře

Humor a hospice jsou pro někoho dva neslučitelné pojmy. Pro jiné, mezi něž patří zaměstnanci hospice, jde o spojení vítané. Vždyť se také snaží, aby v rámci své práce přinesli pacientům úlevu, mnohdy právě prostřednictvím humoru.

V loňském roce začali do čerčanského Hospice Dobrého Pastýře dojíždět zaměstnanci občanského sdružení Zdravotní klaun. Převlečení, jak jinak než do klaunského, citlivým, profesionálním a velmi vtipným způsobem strávili den s pacienty hospice a každému přinesli malý dárek – „koš plný humoru“.

Dárekové koše obsahovaly například humorné povídky Zdeňka Svěráka nebo komiků Šimka a Grossmanna či křížovky. Byly v nich i věci praktičtější, jako třeba pomáda na rty, pohlednice s nalepenou známkou, kterou mohou pacienti poslat někomu ze svých blízkých nebo třeba prázdná „Moje kniha“. Tu mohou doplnit, použít jako deník na zaznamenání vzpomínek nebo třeba pokreslit, počmárat, polepit, ztvárnit, jak jim vyhovuje a nakolik jejich síly stačí. Darované rámečky pacienti vyplnili rodinnými fotografiemi a obrázky od vnoučat, knížky humorných povídek jim pozvedly náladu a o další drobné dárky se pacienti podělili se svými blízkými. Ne-

chyběl samozřejmě červený klaunský nos, který si pro rozesmání i sami pacienti někdy nasadí.

Členové OS Zdravotní klaun nezapomněli ani na zaměstnance hospice, pro které Gary Edwards, zakladatel sdružení, připravil seminář na téma Využití humoru v paliativní péči. Ze společného povídání vyplynulo, že je to právě humor, jehož prostřednictvím se pacient hospice mnohdy snaží vyjádřit, co mu vrtá hlavou, co ho trápí a neví, jak nejlépe by své starosti sdělil okolí.

Vyvrcholením stále častějších veselých návštěv byl prosincový příjezd hned šesti klaunů a klaunek na Betlémské světlo – předvánoční odpoledne, které každoročně společně tráví pacienti, zaměstnanci, dobrovolníci a návštěvníci ze širokého i blízkého okolí v prostorách Hospice Dobrého Pastýře. Celá akce bývá každý rok velmi zdařilá. Letošní klauniáda, ať již ukázka zimních sportů či zpívání koled (klauni totiž

kromě chytrého smyslu pro humor navíc báječně zpívají), byla hospicovému betlémskému světlu „třešničkou na dortu“.

Pacienti na veselou klauniádu i koše plné humoru reagovali pozitivně a bezprostředně. Spolupráce obou organizací bude tedy pokračovat i v letošním roce. Každý měsíc budou za pacienty Hospice Dobrého Pastýře přijíždět úsměv rozdávající zaměstnanci o.s. Zdravotní klaun. ♦

Věra Ziková

Vlašimské jesličky v Centru denní péče

Již druhým rokem nabízí ve Vlašimi své služby péče o děti od 2 let jesličky v Centru denní péče, které provozuje Rodinné centrum Světlka v pronajatých prostorách při MŠ Vorlína. Denní kapacita jeslíček je 12 dětí. Jelikož jen některé z dětí docházejí každodenně a některé využívají možnosti nepravidelné docházky, je momentálně v Centru denní péče zapsáno 23 dětí. Běžná otevírací doba jeslíček je každý pracovní den od 8 do 16 hodin. Je ovšem možné domluvit se na individuálním hlídání mimo tyto hodiny, a to až do pozdních večerních hodin.

S dětmi pracují zkušené vychovatelky – zdravotní sestry, které mají na každý den připravený speciální program přizpůsobený schopnostem a potřebám dětí navštěvujících jesličky. Společně zpívají, tančují, tvoří a malují, vyprávějí si pohádky a také přebalují a asistují u prvních hygienických návyků. Krásné nově vybudované prostory centra jsou vybaveny kvalitními didaktickými pomůckami a hračkami. Pokud to počasí jen trochu umožní, tak děti tráví část dne venku, buď na přilehlém dětském hřišti s pískovištěm, houpačkou a prolézačkou nebo na procházkách v blízké ovocné aleji. Děti se v centru se svými „tetami“ dobře cítí, a tak

mohou maminky spokojeně a v klidu pracovat, tak, jak napovídá sám název projektu, v jehož rámci jsou jesličky zrealizovány.

Centrum myslí také na rodiče a profesionální rozvoj svých zaměstnanců, a tak během své činnosti připravilo řadu setkání s Rut Kolínskou (expertkou projektu a prezidentkou Sítě mateřských center) na téma rovných příleži-

tostí mužů a žen ve společnosti. Vychovatelky jsou pravidelně posílány na vzdělávací akce přímo související s péčí a správným rozvojem dětí předškolního věku.

Děti jsou přijímány kdykoli v průběhu celého roku. Cena za jednu hodinu pobytu dítěte v centru je 10 Kč, za pravidelnou docházku rodiče zaplatí 300 Kč měsíčně. V ceně jsou zahrnuty i svačiny a obědy.

Poplatky jsou takto příznivé díky dotaci z Evropského sociálního fondu, který Centrum denní péče podpořil v rámci projektu „Maminko, klidně pracuj!“

Pro více informací nás kontaktujte na: info@svetylka.cz, www.svetylka.cz. ♦

uz

Les psích duší v Choceradech

Dovolte, abych vám představila jedinečný a naprosto unikátní projekt – Les psích duší v Choceradech. Na počátku byl slib přírodě, která je námi lidmi spíše jen využívána, ale nic pro ni neděláme. Když jsem poznala kouzelné místo, kterému tu nyní říkáme choceradské Lurdy, nejdřív mne moc neoslovilo. Přestože mne cosi zvalo, abych tento kus lesa navštívila a chvíli pobyla. Protože ráda naslouchám, poslechl jsem a tento kus přírody mne doslova dostal. Nejen obrovskou energetickou silou, ale později i svou zajímavou historií, která měla být zapomenuta. Tehdy vznikl můj slib navrátit přírodu přírodě.

Pak už vše šlo, během pár let, nějak samo. Podařilo se mi získat přilehlé pozemky a kamarádka mne přivedla na nápad. Odešel totiž můj psí společník, německý ovčák Morgan, kterému, ale i svému, chtěla kamarádka zasadit strom. A nápad byl na světě. Proč by měl mít strom jen Morgan a kamarádčin Maximus. Proč neumožnit i dalším pejskařům vsadit strom za svého čtyřnohého přítele? A zrodil se Les psích duší. Pozor, nezaměňovat s psím hřbitovem, je to jen o stromech a vzpomínkách na naše miláčky.

Celé pozemky jsou o výměře 15 000 m², z toho necelých 1 000 m² byl již stávající les. Kdo někdy něco buďoval, ví, jaká se člověka zmocní euforie. Najednou vidí, jak se jeho nápad realizuje. Je to krásný pocit. Už jste někdy zasadili strom? Jen tak a ne proto, že je módní

nebo že ho má soused. Prostě opravdu jen tak. To už se o Les psích duší začalo hodně lidí zajímat. Jeho pozemky jsou a budou stále veřejně přístupné všem slušným lidem, kteří to myslí dobře s přírodou a záleží jim na ní. Každý tam může trávit svůj čas dle svých možností. Loni v září bylo občanské sdružení LES PSÍCH DUŠÍ zaregistrováno a mohli jsme začít jednat s případnými sponzory.

O našich aktivitách jsme informovali paní starostku obce Chocerady Evu Bubnovou. Moc nás potěšilo, když nám nabídla vsazení obecního stromu – pěkného vzrostlého dubu. Tento strom paní starostka zasvětila všem pejskům bez domova. Dub je na svém stanovišti i s pamětní deskou. Byla nám nabídnuta i další po-

moc projektu. Moc děkujeme a vážíme si podpory ze strany obce. Také děkujeme pracovníkům obecního úřadu za vsazení stromu.

Určitě jste zvědaví, jaké stromy si za svého pejska, ale nejen pejska, můžete vysadit? Jakékoliv listnáče, které jsou volně k vidění v přírodě. Strom si můžete zajistit sami, vysadit, opatřit proti okusu zábranou a případně opatřit cedulkou se jménem a daty vašeho miláčka. To je vše. Další starost, jako závlivka, ochrana v budoucnu, ošetření stromu, je jen na nás. Stromy je nejlépe vsazovat s balem nebo v kontejneru.

Jestli vás náš projekt oslovil a máte zájem o výsadbu stromu, obraťte se na nás. Více informací na www.hacmor.cz, kde jsou stále aktuální články. Všem klientům vytvoříme i elektronickou podobu stromu spolu se vzpomínkovou fotografií.

A kdo už jsou naši klienti? Jako jedni z prvních se na nás obrátili rodiče mladého muže, který podlehł zákeřné nemoci. Býval zde šťastný. Máme tu už několik desítek pejsků z celé republiky, jsou tu stromky za kočičky a dokonce i za křečky. Prostě vítán je úplně každý. Jeden z velkých, stávajících dubů jménem rytíř Jan Zúl byl zasvěcen všem lidem s roztroušenou sklerózou. Na jaře přibudou i stromky z různých koutů světa, protože zájem o náš Les je i v zahraničí.

Kontaktní údaje a informační články na stránkách www.hacmor.cz, hacmor@seznam.cz, IČ 22712453 a číslo bankovního účtu občanského sdružení – 2000308776/2010 pro platby v České republice a 2000308776/8330 pro platby ve Slovenské republice, variabilní symbol pro identifikaci platby – uveďte datum vkladu např. 20122509 a ve zprávě pro příjemce uveďte vaše jméno. ♦

Eva Slivanská

Sázavští ochotníci rozdávají divákům radost už více než 100 let

Prožívají osudy různých postav, se všemi jejich radostmi i strastmi. Během chvilky se umí proměnit v démonickou bytost či obyčejného pceštného. Mají rádi vůni šminek i světla reflektorů. Rozdávají úsměvy a radost – ze záliby, bez nároku na honorář. Divadelní ochotníci. Zvláštní skupina lidí, která neváhá pro potěšení druhých obětovat svůj volný čas. Řečeno slovy jednoho z nich – Martina Kovářika, režiséra a herce sázavského Divadelního souboru Jiřího Voskovce: „Hodně dám na přátelství, kamarádství, rodinu. Na tyto hodnoty si člověk musí udělat čas a musí umět zpomalit. Spousta lidí by ráda dělala divadlo, ale omlouvají se tím, že nemají čas, přitom si ho sami nechťejí udělat, protože neumějí vystoupit z víru povinností“.

Sázavští ochotníci si čas udělat dokážou. Vždyť radost svým divákům rozdávají s malými přestávkami už více než 100 let. A jejich věhlas dávno překročil hranice regionu. Poslední hru „Pancho se žení“, která měla premiéru loni v červnu, s úspěchem uvádí na jevištích mnoha měst – pozvaly si je Říčany, Kutná Hora, Humpolec, Benešov, Mělník i Praha. Ve hře jsou ještě Horní Počernice nebo Čerčany. „Zájem o nás je, ale vzhledem k tomu, že jsme začali zkoušet hru Pavla Kohouta Cesta kolem světa za 80 dní, která bude mít premiéru v červenci, jsme si řekli dost. Víc bychom už nevládli, protože jsme amatéři, máme svá zaměstnání, řada z nás má malé děti a nechceme je šidit,“ říká Martin Kovářik.

Ale začněme stručným pohledem do historie. První divadelní pokusy se v Sázavě odehrály už v druhé polovině 19. století pod vedením místního ranhojiče a lékaře Jindřicha Pokorného. V roce 1897 pak vznikl Ochotnický kroužek pod vedením Antonína Mladějovského. První organizovaný spolek se stálými členy a dramaturgií vznikl v roce 1901 a dostal jméno Sázavan. Od roku 1977 pracoval soubor pod vedením profesionálního režiséra Čestmíra Kováře.

V roce 1982 se z něj odpoutala skupina mladších divadelníků, která se zaměřila spíše na hudební komedie a po roce 1989 se přejmenovala na Divadelní soubor Jiřího Voskovce. Z její iniciativy vznikla v Sázavě v roce 2000 soutěžní přehlídka amatérských hudebních divadel Voskovcova Sázava. A vavříny na ní sbírají i Sázavští. Naposledy loni s hrou „Pancho se žení“. Získala Cenu diváčkou a cenu Nejlepší představení, Milan

Štědra s Janem Rejhonem si odnesli cenu za Nejlepší hudbu a Maruška Kopečná získala čestné uznání za roli tetičky.

Jak rozverná hudební komedie o lásce a ranci peněz z jen zdánlivě dalekého Mexika vznikla? Všechno začalo na podzim 2010, kdy po smrti oblíbeného režiséra Jiřího Janouška soubor přemýšlel, co bude hrát dál. Nejprve se shodl na tom, že to bude veselá hra. A před Brdečkovým Limonádovým Joem pak dostala přednost hra „Pancho se žení“. Předlohou pro ni se stal stejnojmenný film Rudolfa Hrušínského z roku 1946. Na jeviště ho převedl sázavský režisér Martin Kovářik. „Moje manželka spolu s hercem a grafikem našeho divadla Radkem Tupým přepsali z videa scénář filmu a já ho upravil do jevištní podoby. Musel jsem upustit od původního záměru držet se přesně předlohy. Přesto se poda-

řilo v textu zachovat i několik původních, velmi vtipných dialogů. Už když jsme si scénář četli, neuvěřitelným způsobem jsme se u toho hodinu a půl bavili. A to je pro mě měřítko – když se baví herci už při zkouškách nebo při čtení, tak to má šanci na úspěch i u diváků,“ dodal Martin Kovářik. Úspěch hry byl i jeho malým osobním vítězstvím, protože převzít režisérskou štafetu po Jiřím Janouškovi pro něj nebylo jednoduché. „Sedával jsem s ním během zkoušek a on mi předával svoje zkušenosti. Hodně jsem s ním diskutoval, leccos jsem od něj podchytil,“ vzpomněl Martin Kovářik. A připomněl i své kolegy, na které se mohl vždy spolehnout a kteří mají nezanedbatelný podíl na úspěchu hry: kromě herců to jsou autoři hudby a písní Jan Rejhon a Milan Štědra, kostymérka Hanka Šimová, zvukaři a osvětlovači Jiří Mika a Milan Chochola, nápoředa Radka Jokešová a fotograf Vladimír Trmal (autor snímků u tohoto článku). V neposlední řadě Oldřich Randula, který jako dlouholetý člen souboru byl se svými zkušenostmi cenným rádčem.

Ted' mají Sázavští před sebou velkou výzvu – komedii Pavla Kohouta Cesta kolem světa za 80 dní. Autor, který žije v Sázavě, je sám požádal, aby představení uvedli k jeho letošnému životnímu jubileu. „Nabídl nám to po premiéře Pancha s tím, že bychom stejným stylem mohli oživit a zmodernizovat některé jeho starší dílo. Cestu kolem světa za 80 dní napsal v polovině minulého století a v současnosti ji neuvádí žádné české divadlo. Hraje v ní přes 60 postav, takže kromě čtyř hlavních bude všechno záležet na zbylých 18 hercích. Děj plyne přechází z jednoho obrazu do druhého bez nějakých předělů a přestávek, za hodinu a půl se odehraje 32 obrazů,“ prozradil Martin Kovářik. Veřejná generálka by měla být 12. července v Sázavě a premiéru hry uvedou ochotníci 20. července v „Mekce“ divadelníků – brněnském divadle Husa na provázku.

Divadelní soubor Jiřího Voskovce má kolem 25 členů od 14 do 74 let. „Je to velké věkové rozpětí, ale všichni si rozumí. Starší herci čerpají

od mladých energií a naopak mladí od starších nabírají zkušenosti,“ poznamenal Martin Kovářik. A pochvaloval si také podporu Města Sázava, pod jehož křídly soubor, jehož staronovým členem je i starosta Petr Šibrava, funguje. Bližší informace o souboru jsou na www.divadlo-sazava.cz. ♦

jt

Posázavské amatérské divadelní soubory nabízejí pestrý koktejl zábavy

Pestrou směsí komedií, detektivek i pohádek nabízí posázavské amatérské divadelní soubory. V jejich podání není o zábavu nikdy nouze. Stalo se už pravidlem, že s nastudovanými představeními vyjždějí mimo své domovské scény. Odvážnější se zúčastní i některé z řady přehlídek, které se v regionu konají.

O pohárek SČDO

Nejbližší příležitostí k porovnání výkonů ochotníků bude přehlídka divadelních monologů a dialogů, kterou pod názvem O pohárek SČDO pořádá 23. března Město Bystřice. V regionu se sice jedná o nultý ročník, v celorepublikovém měřítku má přehlídka organizovaná Svazem českých divadelních ochotníků už čtyřicetiletou tradici. Soutěž je otevřená všem amatérským divadelníkům starším 16 let. V Bystřici se uskuteční její nulté kolo pro středočeský region. Pokud se setká s úspěchem, mohl by se zde „Pohárek“ stát novou tradicí. Hostit ho bude nový divadelní prostor, který je svou velikostí a charakterem pro tento druh přehlídek vhodný. Věříme, že k účasti najdou odvahu i místní, vždyť ve městě působí hned několik ochotnických souborů. Jeden z nich, Banda, například v současnosti uvádí hru Doba kamenná a připravuje premiéru detektivky DNA.

Divadelní festival Ludvíka Němce

Bystřice bude hostit amatérské divadelníky i o měsíc později. Od 13. do 19. dubna se tady

uskuteční šestý ročník Divadelního festivalu Ludvíka Němce. Dopolodní představení budou už tradičně určena dětem, večer si na své přijdou dospělí. Do Bystřice se sjedou soubory z celé republiky, mimo jiné z Brna, Terezína nebo Žďáru nad Sázavou. Mezi účastníky nebude chybět ani benešovský soubor Svatopluk, mezi jehož členy je řada odchovanců Ludvíka Němce. Pořádající bystřický Divadelní soubor Chodidlo uvede na festivalu premiéru dvou pohádek.

Dny divadla Svatopluk

Divadelní spolek Svatopluk podvanácté pozve do Benešova ochotnické soubory na přehlídku Dny divadla Svatopluk. Jako první uvede 18. dubna Divadelní spolek Vojan z Libice nad Cidlinou pohádku Měla babka čtyři jabka, večerní představení pro dospělé bude v režii říčanských ochotníků. O týden později, 25. dubna, přijede do Benešova sázavský Divadelní soubor Jiřího Voskovce s hrou Pancho se žení. Poslední představení přehlídky 2. května pak bude patřit nové hře divadla Svatopluk nazvané Poctiví společníci.

Posázavský ochotnický divadelní festival

Na sklonku léta, 31. srpna, se v Týnci nad Sázavou uskuteční další ročník přehlídky regionálních souborů nazvané Posázavský ochotnický divadelní festival. Pořádající místní Divadlo Netopýr na něm uvede premiéru pohádky pro děti Popelka. A stejně jako v předchozích letech připravuje také pestrý doprovodný program

v podobě vystoupení šermířů a výtvarných dílen pro děti.

Voskovcova Sázava

V Sázavě se od 13. září do 25. října uskuteční už 13. ročník festivalu amatérských hudebních divadel Voskovcova Sázava. Odborná porota ve složení Michal Konečný, Leoš Šedo a Zuzana Trnková bude stejně jako v předchozích ročních hodnotit šest soutěžních představení. Sedmé – nesoutěžní, kterým podle pravidel může být i nehudební představení, se uskuteční v rámci slavnostního vyhlášení výsledků. Ani letos nebudou v programu chybět nedělní pohádková představení pro děti.

Začínáme

Festival, kterým pravidelně zahajuje sezónu benešovské Komorní studio Áčko, se uskuteční od 29. 10. do 18. 11. Soubor v letošním roce připravuje premiéru pohádky Kocour Modroočko, která pobaví děti i dospělé. Další premiérou bude satirická komedie Dámy – jedná se o vyprávění tří žen, které nenechají nit suchou na mužském plemeni. Soubor „oživí“ také dramatizaci básnického díla Karla Hynka Máchy Máj, kterou uvedl v premiéře při oslavách 180 let ochotnického divadla v Benešově. V reprízách uvede představení Promiňte, pane Shakespeare aneb Byl to skřívan, Lásky na druhou a Kateřina a Petruccio. ♦

jt

název	sídlo	e-mail	webové stránky
BANDA o.s.	Bystřice	ds.banda@seznam.cz	
Divadelní soubor „Kašpaří z Mezihoří“	Mezihoří	divadlo@mezihori.cz	http://www.mezihori.cz
Divadelní soubor Chodidlo Bystřice	Bystřice	dschodidlo@seznam.cz	http://chodidlo.webnode.cz
Divadelní soubor Jiřího Voskovce	Sázava	kotzotova@seznam.cz	http://www.divadlo-sazava.cz
Divadelní spolek Kamenného Přívozu – OKAP	Kamenný Přívoz	Jiri.Patera@pilsner.sabmiller.com tomasptacek@centrum.cz	http://www.divadlookap.cz
Divadelní spolek Svatopluk o.s., Benešov	Benešov	info@divadlosvatopluk.cz	http://www.divadlosvatopluk.cz
Divadlo Dokola	Benešov	objednavky@divadlodokola.cz	http://www.divadlodokola.cz
Divadlo Netopýr o.s.	Týnec nad Sázavou	divadlonetopyr@seznam.cz	http://www.divadlonetopyr.cz
Dobrovolný herecký spolek Blaníci	Louňovice pod Blaníkem		
Dr Klutz	Krhanice	klutz_inc@yahoo.com	http://www.drklutz.com
Dramatický kroužek	Bukovany	barbora.emelikova@seznam.cz	
Komorní studio Áčko	Benešov	lakomec@seznam.cz	http://komornistudioa.webnode.cz
Loutkový soubor Kulíšek Bystřice	Bystřice	radomila.m@seznam.cz mirekm@impuls.cz	http://www.mckulisek.cz/loutkovysoubor.swf
Občanská vzdělávací jednota Komenský	Chocerady	mirkaci@email.cz	http://www.divadlochocerady.cz
Ochotnický divadelní spolek Postupice, o.s.	Postupice	blanka.jisova@centrum.cz	
Ratmírova divadelní potulná společnost	Ratměřice	starosta@ratmerice.cz	http://www.ratmerice.cz/spolky/ratmirovci.php
Sdružení Blaník	Načeradec	majka18@tiscali.cz	
Spolek divadelních ochotníků při T.J.Sokol	Miličín	jana.milicin@seznam.cz	http://www.ceskasibir.cz/milicin/dok/d22.php
Studio 3 - divadlo, hudba, poezie, o.s.	Týnec nad Sázavou	studio3.os@seznam.cz veselmarie@seznam.cz	http://studio3-os.webnode.cz
Vznešený DIVOCH	Vlašim	asant1@centrum.cz	
Zornice Maršovice	Maršovice	zornice.marsovice@seznam.cz	http://www.zornice.estranky.cz

Nové dřevěné sochy v Týnci nad Sázavou

V srpnu loňského roku se v Týnci nad Sázavou konalo první Řezbářské sympozium. Pozvání přijali čtyři řezbáři z různých koutů naší země. Čtyři dny jsme měli jedinečnou příležitost pozorovat řezbáře při práci a sledovat, jak z kmenů týneckých stromů postupně vznikají umělecká díla. Sochy vyjadřují symboliku města nebo místa, kde jsou umístěny. Dřevo pro sochy bylo použito z pokácených stromů z Týnce nad Sázavou, kde zároveň druhým rokem probíhá projekt obnovy veřejné zeleně s pomocí dotace ze Státního fondu životního prostředí. Takto zůstávají týnecké stromy v našem městě s námi i nadále. Hotové sochy řezbáři městům slavnostně předali v předvečer městských slavností Týnecký střep. Následně byly všechny sochy ošetřeny speciálním nátěrem a usazeny na předem vytvářených místech. Starý a nový Týnec tak získal krásná umělecká díla, na která můžeme být náležitě pyšní.

„Sami posuďte, zda se záměr zorganizovat sympozium zdařil. Zda pořídit pro Týnec něco nového – sochy z našich stromů – oceňujete a vnímáte jako přínosné. Dnes již z mnoha reakcí občanů vím, že se sochy líbí. Při prohlížení soch sami zhodnoťte, jaké že jsme to pokácení stromy? Zda zdravé, či ztrouchnivělé a prohnílé? Věřte, že nikdo nemá zájem zbytečně kácet zdravé stromy. Samotné sympozium a řezby z nemocných stromů jsou ukázkou, že kmeny stromů je možné nakonec využít k zajímavému ztvárnění umělecké myšlenky. U každého díla je připevněna cedulka s popisem. Pevně věřím, že se vám, občanům a návštěvníkům našeho města, budou sochy líbit a při každodenních procházkách Týncem vám budou zpříjemňovat náladu.

Také doufám, že nikomu nebudou sochy překážet natolik, aby je potřeboval ničit,“ uvedla místostarostka města Týnec nad Sázavou Adriana Bursová.

Speciální nátěr soch se musí každoročně opakovat, aby se sochy zachovaly co nejdéle. Celkové náklady spojené se zhotovením čtyř soch a jejich umístěním činily 44 530 Kč. Akci sponzorsky podpořili manželé Zuzana a Miroslav Němcovi, Ateliér adriAnna Týnec nad Sázavou a Technické služby Benešov s.r.o., středisko Týnec nad Sázavou.

Rádi bychom v organizování této akce pokračovali i letos. O dřevěnou sochu projevila zájem týnecká základní škola, některé místní části města a myšlenku máme na vlastní vyřezávaný betlém. Snad se i letos dílo podaří.

A jaké sochy zdobí město? Jedna z nich nese jméno Řeka Sázava, stojí ve svahu pod Hotelem Týnec a jejím autorem je Jan Viktora. Řeka Sázava je významným symbolem našeho města, vyhledávaným cílem vodáků. Ve vodáckém slangu můžeme zaslechnout označení „zlatá řeka.“ Toto pojmenování řeka získala díky barvě vody, protože odplavováním jílovité půdy získává zlatavou barvu. Socha znázorňuje pramen řeky, její tok a veškerý život v ní.

Sochu s názvem Druid vyřezal Jaromír Dědek. Možná se ptáte, proč právě druid? Druid byl velmi váženou a vzdělanou osobou. Směl vstupovat na posvátná místa, vyznal se v léčivých bylinách. Doufáme, že u školy bude inspirovat naše školáky.

Autorem sochy Týnecké ryby je František Petrány. Socha je umístěna na Pěší zóně. Ryby najdeme i ve znaku města jako odkaz na významný šlechtický rod Hodějovských z Hodějova, se kterým je spojena historie Týnce. Další symbolika – ryby v řece, rybáři posedávající na břehu, tradice rybářství v našem městě.

Sochu Anděl vyřezal Vlastimil Branda. Můžete si ji prohlédnout pod kostelem svatého Šimona a Judy. Jako božský posel zde shlíží na přicházející poutníky. Vedle Anděla umístíme lavičku, vznikne tak místo, kde se můžete na chvíli zastavit, pozorovat okolí, zasnít se. ♦

ab

Ve stáří dožen, co ses v mládí nenaučil! Aneb proč je důležité celoživotní učení

Spousta lidí má pocit, že slova vzdělávání a škola jsou synonyma. Člověk přece v mládí chodí do školy, a když ho odtud pustí s vysvědčením či

diplomem, nastávají roky práce, během kterých se zúročí nabyté poznatky. Možná to tak bylo kdysi, kdy nebyl svět tolik propojený a od člověka se žádalo pouze to, co právě dělá, a hlavně nic víc. Ale dnes, kdy se mezi klíčovými pojmy nacházejí slova jako „flexibilita“ či „multifunkč-

nost“ s takovým názorem těžko obstojíme. Nemluvíme o profesích, kde se další vzdělávání jaksi automaticky předpokládá, jako jsou lékaři či právníci. Zároveň není nutné, aby – slovy klasiků – musel „skladník ve šroubárně latinsky recitovat Vergílie“. Průběžné vzdělávání v dospělém věku má totiž význam doslova pro každého, a to z mnoha dobrých důvodů.

Jedním z nich je fakt, že vzdělání či ovládnutí určité specifické dovednosti může být tou nejlepší pojišťkou proti chudobě či strádání, například pokud přijdeme o zaměstnání či si budeme potřebovat jen přivydělat. Představa, že každý člověk musí vykonávat v životě jen jedno povolání, vede často k podobnému osudu jako představa, že v každém lese musí růst jen stromy jednoho druhu; jakmile přijde kůrovcová nebo ekonomická kalamita, zůstane takový člověk i strom trčet v té spoušti jako pařez. Obrušování jazykových dovedností, zvládnutí nového řemesla, pokročilá práce s počítačem, zlepšová-

ní sociálních kompetencí či rozšiřování záběru stávající profese může být v jednom okamžiku možná časově náročnou povinností, zatímco zítra výhrou v loterii. Úsloví „co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš“ by se tedy mělo změnit takto: „ve stáří dožen, co ses v mládí nenaučil!“

Propagaci dalšího vzdělávání a občanské gramotnosti podporuje evropský projekt „Podpora, stimulace a propagace dalšího vzdělávání jednotlivců v oblasti odborných a obecných kompetencí“ financovaný z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost.

Cílem projektu je zvýšit motivaci občanů k dalšímu vzdělávání a také podpořit je ve snahách aktivně se zapojit do občanského života. Zveme Vás proto na informační semináře, workshopy, brunchy a prezenční kurzy ve všech krajských městech, ale také online semináře a e-learningové kurzy dostupné na internetu. Všechny aktivity jsou pro účastníky zdarma. O podrobnostech a termínech se dočtete na stránkách projektu www.nebudovcan.cz. Těšíme se na setkání s Vámi na některé z našich akcí! ♦

Jana Kamínková

Seznam členů místní akční skupiny a jejich kontaktní údaje k 1. 3. 2013

Název subjektu	Právní forma	Sídlo/adresa trvalého bydliště	IČ	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení	Postavení a funkce v MAS
Fyzická osoba bez IČ – občan						
Bc. Lucie Onderčaniňová	FO	Chrást nad Sázavou 190, Týnec nad Sázavou, 257 41		Bc. Lucie Onderčaniňová	děti, rodina	PV, do 30 let
Nestátní neziskové organizace						
Historický klub o.s.	PO	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	22723650	Zuzana Němcová	historie, kultura	PV
Lidem blíz o.s.	PO	Rehovice 21, Maršovice, 257 56	22758895	Ing. Jana Bačková	děti, rodina, sociální služby	PV
Mateřské centrum Hvězdicka	PO	Benešov, Vančurova 11 46, 256 01	26627311	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mateřské centrum Motýlek	PO	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	70858691	Marcela Krejčíková	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mateřské centrum PUTTI, o.s.	PO	Sázava, Pod Čihadlem 465, 285 06	22684239	Bohumila Kouřimová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
MC Kulíšek	PO	Bystřice, Jeřutovo náměstí 115, 257 51	26987112	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina	PV, KPR
Mezinárodní společnost pro vědomí Křišny, Hnutí Hare Křišna	PO	Městečko 1, Chotýšany, 257 01	73631639	Barbora Lichtáková	církev, zemědělství	PV
Ochrana fauny České republiky o.s.	PO	Votice, Zámecká ul. 1, 259 01	67778585	Jana Volková	ekologie, děti	PV
POSÁZAVSKÝ PACIFIK	PO	Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22	67983570	Lumír Běhal	cestovní ruch	PV
TSK SALTA Benešov	PO	Struhařov 68, 256 01	70103968	Karel Maršálek	kultura, děti	PV
Sbor dobrovolných hasičů Žižany	PO	Žižany, Soběhrdy, 256 01	66133599	Eva Plliveinová	hasiči, děti, kultura	PV, do 30 let
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	73633551	Mgr. Stanislav Škvor	hasiči, děti, kultura	PV
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okres Benešov	PO	Benešov, Nová Pražská 1903, 256 01	63826909	Josef Páv	církev, děti, kultura	PV
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	PO	Senohraby, Příčná 61, 251 66	67798195	Vladimír Havelka	památková péče	PV
Sdružení SPORT	PO	Tloskov 1, Neveklov, 257 56	69059403	Radka Jiroušková	děti, rodina, sport	PV
Tělocvičná jednota SOKOL Louhovice pod Blaníkem	PO	Louhovice pod Blaníkem, Jana Žižky 16, 257 06	18595081	Josef Novotný	sport, kultura	PV
Unie rodičů ČR – sdružení při Gymnáziu Benešov	PO	Benešov, Husova 470, 256 01	70843635	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež	PV
ZAŠKOLAK	PO	Postupice, Školní 153, 257 01	26672553	Jana Jiřinová	děti a mládež	PV
ZO ČSOP Vlašim	PO	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	18595677	Mgr. Kateřina Červenková	ekologie, děti	PV, VK
Podnikatelé						
Ing. Alois Maceška	FOP	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01		Ing. Alois Maceška	zemědělství	PV
Bisport s.r.o.	PO	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	47540311	Jaromír Bielek	cestovní ruch	PV, KCR, správní rada
Česká spořitelna a.s.	PO	Benešov, Tyršova 162, 256 01	45244782	Ing. Petr Chotivka	banka	PV
ELTSEN a.s.	PO	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	62957104	Ing. Vladimír Vesecký	doprava, cestovní ruch	PV, KCR
Hotel Všetice s.r.o.	FOP	Všetice 6, Netvořice, 257 44	27438414	Jan Hruška	cestovní ruch, zemědělství	PV
Jaroslav Pelíšek	FOP	Křižany 11, Netvořice, 257 44	66780551	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch	PV
Jiří Sternberg	FOP	Jemniště 1, Postupice, 257 01	66781001	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství	PV, správní rada – předseda
Miroslav Němec	FOP	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	68389205	Miroslav Němec	cestovní ruch, zemědělství	PV, KCR, VK
Miloslav Perníček	FOP	Mlékovice – Heroutice 11, Neveklov, 257 56	48929182	Jana Perníčková	cestovní ruch, zemědělství	PV
Obce a města						
Obec Kamený Přívoz	PO	Kamený Přívoz, 10, 252 82	00241351	Jiří Patera	veřejná správa	PV
Obec Křhanice	PO	Křhanice 46, 257 42	00232025	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa	PV, KPR
Obec Křečovice	PO	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	00232068	Robert Nečas	veřejná správa	PV
Obec Lešany	PO	Lešany 23, Netvořice, 257 44	00232122	František Vrkoslav	veřejná správa	PV
Obec Stranný	PO	Stranný 39, Neveklov, 257 56	00875805	Ing. Karel Vojta	veřejná správa	PV
Město Benešov	PO	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	00231401	Bc. Petra Orsáková	veřejná správa	PV
Město Jilové u Prahy	PO	Jilové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	00241326	Jiří Zápál	veřejná správa	PV, VK
Město Neveklov	PO	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	00232386	Marie Králová	veřejná správa	PV
Město Sázava	PO	Sázava, Školská 194, 285 06	00236411	Jana Van Bebbrová	veřejná správa	PV
Město Týnec nad Sázavou	PO	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	00232904	Adriana Bursová	veřejná správa	PV, KCR
Městys Kácov	PO	Kácov, Jirsíková 157, 285 09	00236144	Marie Vincová	veřejná správa	PV
Městys Maršovice	PO	Maršovice 89, 257 55	00232181	Bohumil Ježek	veřejná správa	PV
Svazky obcí						
CHOPOS	PO	Chotýšany 54, 257 28	69000948	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí	PV – předseda
Malé Posázaví	PO	Hvězdonice 56, Chocerady, 257 24	69347182	Ing. Kateřina Chobotová	společné aktivity obcí	PV
Mikroregion Džbány, svazek obcí	PO	Votice, Komenského náměstí 700, 259 01	70567646	Ing. Eliška Melicharová	společné aktivity obcí	PV, do 30 let
Státní organizace						
Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Správa CHKO Blaník	PO	Louhovice pod Blaníkem, Vlašimská 8, 256 06	62933591	Ivana Křížová	ochrana přírody	PV
Lesy České republiky, s.p.	PO	Benešov, Želetínská 12, 256 01	42196451	Ing. Miroslav Jankovský	lesy	PV
Úřad práce v Benešově	PO	Benešov, Dukelská 2080, 256 01	72496991	Kateřina Novotná	zaměstnanost	PV
Školy						
Gymnázium Benešov	PO	Benešov, Husova 470, 256 01	61664707	Mgr. Alena Králová	výuka mládeže	PV

PV - Programový výbor, KCR - Komise pro cestovní ruch, VK - Výběrová komise, KPR - Komise pro rodinu, MV - Monitorovací výbor

Více najdete na leader.posazavi.com

Ochotnické divadelní spolky na území regionu Posázaví k 1.3.2013

